

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 7. října 2020 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Jindřišky Pableové a Mgr. Františky Marečkové,

takto:

Obžalovaní

E.G., narozena XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t. č. bytem XXXXX, XXXXX a

J.K., narozen XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t. č. ve vazbě ve vazební věznici Brno – Bohunice,

uznávají se vinnými, že

E.G. (dále jen „obžalovaná“) poté, co v blíže nezjištěném období předcházejícím datu 4. 11. 2017, pojala záměr usmrtit svého manžela F.D., nar. XXXXX (dále jen „poškozený“) a opatřit si tak z dědictví po něm majetkový prospěch v řádu desítek milionů korun, vytvořila plán jeho fyzické likvidace spočívající ve vylákání poškozeného na odlehlé místo pod záminkou obchodního jednání a jeho následném usmrcení, s nímž seznámila svého milence J.K. (dále jen „obžalovaný“), kterému za realizaci tohoto scénáře slíbila finanční odměnu, načež poté, kdy obžalovaný vyjádřil souhlas s takovým postupem, tohoto již konkrétně instruovala k nákupu neadresné SIM karty pro kontakt s poškozeným, a k získání pozornosti a důvěry poškozeného vymyslela důvod jejich setkání, a to obchod s konkrétními nemovitostmi, k čemuž pro zvýšení věrohodnosti opatřila listinné podklady a v důsledku těchto instrukcí pak obžalovaný vylákal poškozeného na parkoviště u hotelu Velká Klajdovka v Brně, kde se následně v 16.00 hod. setkali a pod záminkou prohlídky pozemků společně postupně došli ke kraji srázu lomu Hády, kde se obžalovaný kolem 17.00 hod. na místě se zeměpisnou polohou N 49°13,0747', E 16°40,4615' pokusil poškozeného usmrtit tak, že jej povalil na zem, směrem k okraji srázu lomu, v této části vysokého asi 17 m, a poté když se poškozenému po přepadnutí přes hranu lomu podařilo zachytit ve výšce asi 1 m pod horním

okrajem, pokoušel se obžalovaný své jednání završit tím, že se snažil poškozeného opakovaně skopnout dolů, a poté mu házel do obličeje písek a tohoto počínání zanechal a z místa utekl, až v důsledku příchodu náhodných chodců, kteří poškozenému pomáhali se udržet až do příjezdu hlídky policie, která poškozeného zachránila,

tedy

obžalovaná E.G.

- úmyslně zosnovala jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného po předchozím uvážení, v úmyslu získat pro sebe a pro jiného majetkový prospěch a v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaný J.K.

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe a pro jiného majetkový prospěch a tohoto jednání se dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaná E.G.

- účastenství ve formě organizátorství na pokusu zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve vztahu k § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku,

obžalovaný J.K.

- pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 2 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaná E.G.

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

16 (šestnácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest ve výměře **1 000 000 Kč (jeden milion korun českých)**, což představuje 500 (pět set) denních sazeb po 2 000 Kč (dvou tisících korunách českých).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, ukládá obžalované náhradní trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalované ukládá trest propadnutí věci, a to stolního počítače miditower HP ProDesk 400G1MT, černé barvy s DVD RW mechanikou, SN: CZC4220QVK.

Obžalovaný J.K.

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

16 (šestnácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu iPhone IMEI 353812088645032 bílo černé barvy.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 696/10, Brno, majetkovou škodu ve výši 8 546 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj.
2. Obžalovaná v blíže nezjištěném období předcházejícím datu 4. 11. 2017, pojala záměr usmrtit poškozeného a opatřit si tak z dědictví po něm majetkový prospěch v řádu desítek milionů korun a poté vytvořila plán jeho fyzické likvidace spočívající ve vylákání poškozeného na odlehlé místo pod záminkou obchodního jednání a v jeho následném usmrcení. S tímto scénářem seznámila obžalovaného, kterému za jeho realizaci slíbila finanční odměnu. Když obžalovaný vyjádřil souhlas s takovým postupem, začala ho konkrétně instruovat k nákupu neadresné SIM karty pro kontakt s poškozeným a k získání pozornosti a důvěry poškozeného vymyslela důvod jejich setkání, a to obchod s konkrétními nemovitostmi, k čemuž pro zvýšení věrohodnosti opatřila listinné podklady. V důsledku těchto instrukcí pak obžalovaný vylákal poškozeného dne 4. 11. 2017 na parkoviště u hotelu Velká Klajdovka v Brně, kde se následně v 16.00 hod. setkali a pod záminkou prohlídky pozemků společně postupně došli ke kraji srázu lomu Hády, kde se obžalovaný kolem 17.00 hod. na místě se zeměpisnou polohou N 49°13,0747', E 16°40,4615' pokusil poškozeného usmrtit tak, že jej povalil na zem, směrem k okraji srázu lomu, v této části vysokého asi 17 m a poté když se poškozenému po přepadnutí přes hranu lomu podařilo zachytit ve výšce asi 1 m pod horním okrajem, pokoušel se obžalovaný své jednání završit tím, že se snažil poškozeného opakovaně skopnout dolů, a poté mu házel do obličeje písek a tohoto počínání zanechal a z místa utekl, až v důsledku příchodu náhodných chodců, kteří poškozenému pomáhali se udržet až do příjezdu hlídky policie, která poškozeného zachránila.
3. Výše uvedené skutečnosti soud zjistil z výpovědi obžalovaných, výslechem poškozeného F.D., výslechem svědků E.G., T.D., V.H., P.H., S.T., Z.S., M.Š., O.B., J.K., K.H., O.B., M.V., čtením výpovědi S.N., L.K., F.D., F.D. ml. a A.L., výslechem znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a dále došlo k předložení obsahu spisového materiálu stranám k nahlédnutí a k provedení důkazů jimi požadovaných.
4. Na tomto místě je třeba zmínit, že rozsudek ve věci vyhlášený dne 7. 10. 2020 je rozsudkem v pořadí již druhým, neboť ve věci byl vyhlášen rozsudek již 28. 5. 2019, přičemž tento je obsahově zcela shodný s rozsudkem aktuálním, vyjma výměry peněžitého trestu uloženého obžalované, jakož i náhradního trestu odnětí svobody pro případ, že by nebyl peněžitý trest vykonán, když o důvodech změny bude pojednáno následně.
5. V odvolacím řízení byl rozsudek zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 11. 2019 čj. 3 To 147/2019-1701, jímž bylo rozhodnutí nalézacího soudu vyhodnoceno jako předčasné, když ve věci bude třeba provést ještě celou řadu důkazů.

6. V první řadě odvolací soud konstatuje v odstavci 34 předmětného usnesení, že věrohodnost svědecké výpovědi O.B. nelze posuzovat v kontextu dřívějšího vyjádření tohoto svědka zachyceného v úředním záznamu, když takový úřední záznam nemá náležitosti řádného důkazu, a proto se při hodnocení výpovědi uvedeného svědka nalézací soud bude muset bez tohoto obejít. Dále v odstavci 35 odvolací soud zpochybnil postup nalézacího soudu, pokud tento výpověď obžalované posuzoval ve světle skutečností, jež vyplývají z úředního záznamu o podání vysvětlení, které obžalovaná podala ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu policejnímu orgánu dne 7. 11. 2017, když nebyly vytvořeny procesní podmínky pro takový postup. Předložení uvedeného úředního záznamu stranám k nahlédnutí ve smyslu § 213 trestního řádu není řádným postupem, prostřednictvím kterého by bylo možno s takovým důkazem možno nakládat. Jako legitimní požadavek obhajoby vyhodnotil odvolací soud, aby bylo zjištěno, zda z mobilního telefonu iPhone plus, který v rozhodné době používal obžalovaný, bylo v období měsíců října a listopadu 2017 provedeno obnovení smazaných souborů, případně aby došlo i k obnově smazaných dat v icloudu, když, jak bylo zjištěno, takový postup je technologicky minimálně z části možný. Dále byl nalézací soud zavázán doplněním znaleckého posudku podaného znalkyní PhDr. Beatou Nour Mohammadi v tom smyslu, aby se znalkyně předtím seznámila s elektronickou částí spisu a teprve poté se k zadaným otázkám komplexně vyjádřila, přičemž této by měly být rovněž předloženy výsledky zkoumání obsahu mobilního telefonu obžalovaného ve smyslu výše uvedeném, budou-li učiněny kriminalistickým ústavem v tomto ohledu nějaké relevantní závěry. Dále by se znalkyně měla blíže zabývat i trestní minulostí, jakož i současností obžalovaného, zejména ve smyslu jí tvrzeného znaleckého závěru, že obžalovaný „není schopen dlouhodobě lhát“ a znalkyně by rovněž měla reagovat na obsah svědeckých výpovědí jeho známých, zejména Z.S., kteří obžalovaného hodnotí z pohledu jeho pravdomluvnosti mimořádně negativním způsobem. Dále se má nalézací soud zabývat důkazním návrhem obhajoby na provedení výslechu M.B. a dalších osob, které mohou přinést poznatky o manipulativním a podvodném chování obžalovaného, a to z toho pohledu, zda bez těchto poznatků může výše zmíněná znalkyně vypracovat úplné a věcně správné dodatky znaleckých posudků na oba obžalované. Pokud jde o obhajobou předložené znalecké posudky znalců doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc. a Mgr. Petry Škarkové, pak pouze doplněk znaleckého posudku vypracovaný doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc. splňuje náležitosti znaleckého posudku z důvodů v odstavci 46 předmětného usnesení odvolacího soudu uvedených a je tedy třeba tento znalecký posudek buď za souhlasu stran přecíst či znalce vyslechnout, přičemž se zbývajícími materiály nazvanými znalecký posudek je možno naložit jako s listinnými důkazy postupem podle § 213 trestního řádu. Dále byl nalézací soud zavázán povinností vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kterým bude objektivizován duševní stav obžalovaného J.K.. V této souvislosti je třeba uvést, že nebyla náležitá pozornost věnována objasnění tvrzení obžalovaného, že před činem mu spoluobžalovaná podala léky, které následně užil, přičemž znalkyně bude muset na toto tvrzení rovněž reagovat. Dále s ohledem na skutečnost, že bylo prokázáno, že obžalovaný měl ve svém telefonu vyhledávat různé způsoby usmrcení osob, případně materiály vztahující se k místu činu již v dřívější době, než měl být spoluobžalovanou k činu naveden, bude nutné, aby nalézací soud zaujal bližší stanovisko k uplatněným výhradám v tomto smyslu. Rovněž bude třeba blíže objasnit dosavadní závěr nalézacího soudu, že na samotném útoku na poškozeného se podílel pouze obžalovaný a bude třeba se vypořádat s námitkou obhajoby, která naznačuje, že útok mohl být veden vícero osobami. Dále se nalézací soud bude zabývat významnou odvolací námitkou obžalovaného v tom smyslu, že vedený útok nebyl způsobilý k usmrcení poškozeného, k čemuž je třeba přibrat znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Konečně se bude nalézací soud zabývat i majetkovou situací poškozeného, což je významné za situace, kdy nalézací soud dovozuje, že čin směřoval k získání majetkového prospěchu v řádu desítek miliónů Kč. Konečně odvolací soud konstatuje, že ohledně podmínek uložení peněžitého trestu obžalované nebylo provedeno bližší dokazování a výše uloženého trestu tedy není dostatečně odůvodněna.

7. Pro zpřehlednění odůvodnění vyhlášeného rozsudku má soud za potřebné oddělit vyhodnocení důkazní situace tak, jak byla popsána rozsudkem původním, při respektování výhrad odvolacího soudu ve vztahu k některým důkazům, které nebyly vyhodnoceny jako procesně použitelné a k původní takto přejeté důkazní situaci s jistými výše zmíněnými výhradami pak bude třeba rozebrat a vyhodnotit důkazy provedené po zrušovacím usnesení odvolacího soudu v rámci hlavních líčení konaných dne 25. 8. 2020 a 7. 10. 2020 a uzavřít, do jaké míry nově provedené důkazy původní důkazní situaci podepírají, či naopak tuto mění.

Původní důkazní situace

8. Obžalovaná E.G. (č. l. 68-73, 105-109, 215-219, 220, 221-228, 230-234, 238-241, 246-248, 249-252, 255-257) důrazně popřela jakoukoliv svoji účast na pokusu vraždy svého manžela a rovněž popřela, že by se vůbec o takové možnosti kdy s obžalovaným bavila. S manželem žili od roku 2002 do roku 2015 ve společné domácnosti a poté si koupila byt v Brně na ulici XXXXX, kam se přestěhovala už jen se synem, a to z toho důvodu, že s manželem, se kterým od tohoto období bydleli odděleně, plánovali všichni společný život v rodinném domě v Řečkovících poté, až se dostaví. Manžela si váží, mají dobrý vztah, a pokud spolu měli někdy neshody, jednalo se o maličkosti. Trávili spolu společný čas nejen o víkendech, ale někdy i přes týden, o svátcích a o dovolené. Obžalované K. nikdy nenaváděla k vraždě manžela a nikdy mu za to nenabízela žádné peníze, jde o samostatnou činnost obžalované, bez jakéhokoliv jejího vlivu, kterou si vysvětluje jeho žárlivostí na manžela a motivem jeho křivé výpovědi vůči ní, je snaha domoci se nižšího trestu a pomsta vůči ní za to, že už s ním dál nechtěla být, zatímco on stále mluvil o společném životě a o dětech, o což ona nestála.
9. Pokud jde o spoluobžalované K., tak s tímto se seznámila na začátku července 2017, později se k nim do bytu nastěhoval a od srpna 2017 měl i vlastní klíče. Byt, ve kterém společně bydleli v Brně na ulici XXXXX, je velikosti 3+1, přičemž v tomto bydlela ona s obžalovaným v samostatném pokoji, syn F., kterého má se svým manželem, bydlel rovněž v samostatném pokoji a její sestra E. s jejím přítelem S., rovněž v samostatném pokoji. O prázdninách až do září, byl její vztah se spoluobžalovaným dobrý, ale poté se začal kazit, v důsledku stylu života spoluobžalované, neboť neměl pravidelnou práci, neudržoval pořádek, napadl její sestru E. a odcizil jí 16 000 Kč a nějaké zlato. Z tohoto důvodu mu oznámila, aby se odstěhoval a dala mu termín do konce měsíce října, on ji však uprosil až do 6. 11. 2017. Pokud ví, naposledy spoluobžalovaný spal v bytě asi ve čtvrtek 2. 11. 2017 a další den, tedy v pátek 3. 11. ho viděla naposledy před posuzovanou událostí, večer v hospodě u Abána. Spoluobžalovaný ji požádal o půjčku 5 000 Kč s tím, že jí peníze vrátí i s odcizenými prostředky později a peníze si od ní měl vyzvednout v pondělí 6. 11. Že skutek spáchal obžalovaný K. se dozvěděla s jistotou až 7. 11. 2017 od policie. Den předtím, tedy v pondělí se sice viděla s obžalovaným v parku, aby mu předala jím požadované peníze a z toho, co uváděl, získala jakési podezření, že by mohl skutek spáchat on, ale nebyla si jistá.
10. Předmětný den 4. 11. 2017 obžalovaná popsala následovně. V noci ze dne 3. na 4. 11. spala doma, vzbudila se kolem 9. hod., zapnula stolní počítač a kolem 10. hod. šla vyvenčit psa. Poté, když psa vrátila domů, šla si zacvičit na workoutové hřiště a kolem 14. hod. se vrátila domů. Poté odesílala maily a jela do kampusu vyzvednout z bankomatu Komerční banky částku 20 000 Kč. Po návratu domů na chvíli usnula a poté ji vzbudil kurýr společnosti Rohlík.cz kvůli dodávce zboží. Mezi půl 7. a 7. hod. šla vyvenčit psa a při této příležitosti telefonovala K. kvůli jeho požadavku na zapůjčení 5 000 Kč. Kolem 20. hod. jí volal manžel, který jí sdělil, co se mu stalo, a kolem 21:30 hod. si šla lehnout. Pokud jde o jejího syna F., ten když si šla dopoledne zaběhat, byl ještě doma a spal, a poté když se vrátila, doma už nebyl a zbytek dne byl venku s kamarády. Tohoto dne se s obžalovaným neviděla, ale vzhledem k tomu, že měl stále klíče od bytu, nemůže vyloučit, že se po bytu mohl pohybovat, zejména když v bytě nebyla a mohl si tedy v jejím bytě vytisknout, co by potřeboval, neboť přístup k jejímu počítači měl běžně a v minulosti si tímto způsobem pořizoval například rozvodové dokumenty pro V.H.. Obžalované K. neviděla ani následující den v neděli 5. 11. 2017, ale má za to, že si telefonovali a nejspíš domlouvali předání peněz, o které jí požádal, k čemuž mělo

dojít v pondělí. Je možné, že mu v rámci tohoto telefonátu sdělila i skutečnost, že její manžel byl napaden.

11. Pokud jde o její majetek, pak vlastní předmětný byt v Bohunicích, dále pozemky a půl domu v obci Kašnice, zlato v hodnotě asi 80 000 Kč a na účtech má částku kolem 2 300 000 Kč. Z konzultační a poradenské činnosti má čistý měsíční příjem kolem 20 000 Kč. Dále pobírá měsíčně od manžela 15 000 Kč a u tohoto je navíc zaměstnaná, když za svoji práci pobírá další mzdu 18 000 Kč měsíčně. Pokud by něco dalšího potřebovala, dostala by od manžela i další prostředky. Je tedy zjevné, že nouzí netrpěla a neměla žádný důvod ukládat manželovi o život, neboť se domnívá, že částka, kterou by získala rozvodem (pokud by o tento stála), může odpovídat jejímu dědickému podílu, ona však nemá představu, co vlastně náleží do společného jmění manželů. Pokud jde o závět' jejího manžela, tak o této ví od poškozeného, že tak učinil a důvodem, proč bylo s částí dědictví po manželovi formou závěti naloženo v její prospěch, je asi ten, že ostatní synové se o poškozeného nezajímali a nepomáhali mu, zatímco ona ano. Ona sama se závětí neměla nic společného, nic v tomto smyslu nepřipravovala a s notářkou v této věci nekomunikovala.
12. K události, ke které došlo asi týden před projednávanou záležitostí, uvedla, že byla s manželem v klubu Fléda, kde se tomuto udělalo nevolno, pravděpodobně po drinku, který na jeho upozornění sama ochutnala a doporučila mu, aby ho nepil, neboť byl víc hořký a světlejší, než měl být a s příčinami nevolnosti manžela, který musel navštívit nemocniční zařízení, nemá nic společného a pokud se jej někdo snažil otrávit, rozhodně tak neučinila ona. Myslí si, že obžalovaný je na Flédu sledoval a byl tam také. Vychází z toho, že obžalovaný ji pravidelně sledoval a poslouchal její hovory skryt pod balkonem jejího bytu, což se stalo například v pondělí 30. 10. 2017, kdy poslouchal její rozhovor se S. T.. Pokud jde o Orlí hnízdo, tak obžalovaný věděl, že se toto prodává, když o té věci telefonovala s manželem a pokud jde o SMS zprávu „Love you“, kterou omylem poslala obžalovanému, pak tuto zamýšlela zaslat svému kamarádu M.Š..
13. V hlavním líčení (č. l. 1172-1180, 1199-1209, 1217) obžalovaná doplnila události, které nastaly dne 4. 11. 2017 tak, že poté, co vyvenčila psa a vrátila se po 11. hod. domů, zaukolovala S.T. objednávkou zboží a odešla pryč. Přestože zboží u společnosti Rohlík.cz měl objednávat T., nakonec ho objednal její syn F., který se následně svěřil poškozenému, že když si ten den sedl k počítači, aby učinil objednávku podle seznamu, tak ho obžalovaný K. vyhodil od počítače s tím, že si teď potřebuje něco vytisknout.
14. S výše uvedeným vyjádřením obžalované pak korespondují i její rukopisná podání na č. l. 1052-1055, 1298, 1351, 1360, 1363 a 1385.
15. Obžalovaný J.K. (č. l. 62-63, 267-271, 272-276, 277-280, 281-283, 284-286) trestnou činnost kladenou mu za vinu doznal s tím, že motivem byl nátlak a manipulace ze strany obžalované, avšak nikoliv ziskový motiv. Poté, co se s obžalovanou seznámil a udržoval s ní milenecký poměr, se od této dozvěděl, že ona s manželem nemá dobrý vztah, šetří na ní a posílá jí pouhých 15 000 Kč měsíčně a pokud by zjistil, že je s ním, už by jí žádné další peníze neposílal. Pokud by se s ní manžel rozvedl, tak by nedostala nic a pokud bude čekat, tak si neužije života. Říkala, že se těší, až manžel chcípne, ale neví, jak to má udělat. V minulosti se o to pokusila už třikrát, jednou za pomoci popelníku, poté otráveným jídlem a naposledy mu dala něco do pití na nějakém koncertu. Poté, co se poslední pokus nepodařil, byla obžalovaná vzteklá a požádala ho, aby manžela usmrtil. Říkala mu, že s ním chce zůstat napořád, chce s ním mít dítě, ale nechce zůstat bez peněz, a pokud se manžela nepodaří usmrtil v blízké době, tak už spolu nebudou, neboť přeruší jejich milenecký vztah. Obžalovaná neměla, pokud jde o majetek nikdy dost, chtěla žít v nádherném domě a užívat si. U obžalované bydlel od července 2017, nespal v tomto období nikde jinde, až poté z neděle na pondělí ve dnech 5. – 6. 11., kdy spal u své dřívější přítelkyně V..
16. Způsob usmrcení poškozeného vymyslela obžalovaná, když mu řekla, že ho má vylákat do lomu pod záminkou zakoupení jeho restaurace, a poté ho měl shodit v lomu ze skály. Poradila mu, aby si pořídil SIM kartu, prostřednictvím které zavolá poškozenému a domluví si s ním schůzku.

Následně poškozenému poslal SMS, na kterou mu poškozený odpověděl a druhý den mu zavolal. Představil se jako P., sdělil mu, že má zájem o koupi restaurace Orlí hnízdo a ve smyslu pokynů obžalované mu řekl, že by zaplatil 18 milionů korun. Při této komunikaci s poškozeným byl v bytě u obžalované. Dne 4. 11. telefonoval obžalované poškozený, zda pojedou do Zlína, ona se mu vymluvila a následně volal poškozený jemu a domluvili si konkrétní sraz a pro tento účel mu obžalovaná na počítači našla a vytiskla nějaké listiny ohledně předmětných pozemků. Jemu se do toho nechtělo, ale obžalovaná mu řekla, že spolu tedy nadále nebudou moci být a řekla mu, že mu dá prášek, který ho utlumí, aby byl v klidu a dokázal to. Podle instrukcí obžalované měl poškozenému říct, že prodává pozemky na Hádech a taky se ho měl zeptat, zda by nedokázal „vyprat“ nějaká eura. Vybavila ho tedy nějakými smlouvami, řekla mu, aby si koupil v drogerii brýle a čepici, na což mu dala 1 500 Kč a on to také udělal. Také mu zakázala jezdit taxíkem, neboť jde o dohledatelné stopy. V 16 hodin se s poškozeným setkali na parkovišti u Klajdovky, bavili se o Orlím hnízdu a o pozemcích na Hádech a nakonec pod záminkou, že pod srázem je vidět srdce z kamenů, které vytvořil své ženě, když ona údajně v minulosti zemřela, přišli ke kraji srázu, kde do poškozeného strčil. Poškozený spadl na zem, převalil se přes okraj srázu, ale zachytil se, držel se a nespádl. On mu nohou kopal písek do očí a pak pochopil, že se to vůbec nemělo stát a nabídl mu ruku, že ho vytáhne. Poškozený mu však nevěřil a on zpanikařil a utekl. Při útěku potkal nějakého člověka, kterému řekl, ať zavolá pomoc, běžel na tramvaj, ale udělalo se mu špatně, vystoupil a zavolal si taxi, kterým se nechal odvézt do Bohunic. V bytě u obžalované této sdělil, že neví, jak věc dopadla a ona začala být agresivní a křičela na něj „snad víš, jestli si ho tam hodil nebo ne, do prdele“. Dále ho požádala, ať se svlékne do naha a jde do sprchy, on si ale jenom oblékl jiné oblečení, do sprchy nešel a odešel do restaurace Tatra za P.H., kterému řekl, že udělal strašnou věc, že shodil manžela obžalované ze skály a H., který měl v sobě už asi 6 piv, mu nechtěl věřit. Během tohoto pobytu v restauraci, mu přišla od obžalované SMS ve znění „Love you“, v důsledku čehož se vrátil zpátky do bytu a obžalovaná zrovna telefonovala s poškozeným, hrála zdrcenou. Ječela na něj, že nedokáže shodit dědka ze skály a vyčetla mu, že mohl mít 50 milionů, které mu předtím za to nabídl. K oblečení, které si musel po návratu do jejího bytu vysvléct, mu řekla, že toto dala do sáčků, polila Savem a vyhodila do boxu charity. Co se stalo s telefonem a SIM kartou, prostřednictvím kterého byl ve spojení s poškozeným, neví. Večer téhož dne seděla obžalovaná na balkoně, pila víno a řekla mu, že toto víno jí zajišťuje alibi, neboť ho kupovala zrovna v době, kdy se věc stala a také, že v kampusu vybírala peníze. Dále uvedla, že půjde další den s poškozeným na kriminálku, aby zjistila, jak se věci mají.

17. V pondělí 6. 11. mu obžalovaná řekla, že až bude vypovídat, musí uvést věci stejně jako ona, neboť jí policie podezívá. On odjel za V., tam jí všechno řekl a večer mu volala obžalovaná s tím, že je jí smutno a že jí chybí. Další den ho obžalovaná uvědomila o termínu a místě schůzky a setkali se v parku. Tam mu kladla na srdce, aby nic neříkal, ale pokud přesto, ať uvede, že to udělal ze žárlivosti. Ona mu dala 9 000 Kč, aby odjel do Prahy, i když on cestu do Prahy neplánoval.
18. K události, která se měla asi týden předtím udát v klubu na Flédě uvedl, že druhý den poté, mu ráno obžalovaná řekla, že chtěla poškozeného otrávit, ale způsob jakým to udělala, nesdělila. Jenom řekla, že cola změnila barvu a poškozený měl říct, že to není normální a potom se mu udělalo špatně. K dalším pokusům obžalované usmrtit poškozeného uvedl, že tato říkala již dříve, že poškozený je ze Zlína a tak by to mohla udělat na způsob metanolové aféry a pokud jde o údaje v tomto smyslu na jeho telefonu, pak informace ohledně metanolu, neobjasněných vražd a pachových stop nevyhledával on, ale ona s tím, že její telefon zůstane čistý. Z telefonu pak mazal to, co mu ona označila.
19. Pokud jde o ostatní uživatele bytu na XXXXX, pak v pátek se v bytě ještě viděl s E., která následně odjela na dušičky, a v sobotu se viděl se S., který odjížděl dopoledne rovněž. F. v sobotu o půl deváté doma nebyl a došel domů až večer kolem 23.00 hod.
20. V hlavním líčení (č. 1. 1159 verte-1172, 1216 verte-1217 verte) doplnil, že jednou zaslechl telefonický rozhovor obžalované s poškozeným. Obžalovaná poškozenému řekla, že jí to podepíše

a přes to nejede vlak, a poté švihla s telefonem. K tomu mu řekla, že jí manžel dává na F. jen 15 000 Kč a že chce víc. O manželovi řekla, že je to známý škrť. Pár dní před skutkem na něj obžalovaná vyvíjela nátlak tím, že jí měl poškozený volat s tím, že se s ní chce rozvést, ať mu podepíše nějaké listiny. Obžalovaná mu řekla, že když podepíše listiny, tak přijde o všechno. Na obžalovanou tlačil čas, dne 3. 11. měla něco zařídit na Seychelách, ale říkala, že tam za žádnou cenu odletět nesmí. Důvod nezná. Řekla mu, že když tam poletí, tak je konec, že všechno pohřbí. Kromě čtyř prášků mu před schůzkou s poškozeným dala do čaje kapky Valorona. Zabít poškozeného po něm chtěla obžalovaná v období od 31. 10 do 4. 11. Když se vrátil k obžalované, dal jí všechno, telefon, klíče. Malý černý telefon nechal u obžalované. Peněženku taky nechal u obžalované, ale při návratu z Hádů ji měl u sebe. Peněženku do sklepní kóje nenesl, protože ani neví, že byt má sklepní kóji. Místo útoku vymyslela obžalovaná, ale on ho znal. Obžalovaná s poškozeným nechtěla bydlet v domě v Řečkovících. Dne 4. 11. F. D. vůbec nebyl doma. Má pocit, že J.K. řekl, že poškozeného shodil ze skály, že ho k tomu navedla obžalovaná a on mu měl říct, že je to na něm, jestli ji vezme s sebou. Obžalovaná nikdy neuvažovala o tom, že by se měl odstěhovat. Na Flédě kolem 27. 10. nebyl. Pod balkonem obžalované poslouchal jednou, aby zjistil, zda je obžalovaná doma. Na základě instrukcí obžalované si vymyslel alibi, že byl s V. H. na hradě, ale to mu vydrželo asi jen hodinu a poté se doznal. Pokud ví, obžalovaná se nacházela v bytě s ním, seděla u PC, kde mu googlila listiny na setkání s poškozeným a mezi tím si objednávala přes Rohlík.cz. Poté si měla jet pro víno. Dne 4. 11. 2018 byla obžalovaná nemocná, a to byl i důvod proč řekla obžalovanému, že do Zlína nepojede. Na Hádů dne 4. 11. z bytu odcházela někdy o půl čtvrté.

21. S výše uvedeným vyjádřením obžalovaného korespondují jeho rukopisná podání na č. l. 933, 1194-1196 a 1297.
22. Svědék F.D. (č. l. 209-212, 310-317, 318-320, 328-331) jako poškozený uvedl, že s manželkou, tedy obžalovanou E.G. mají syna F., který žije s manželkou, její sestrou a jejím přítelem odděleně v jejím bytě v Brně Bohunicích. Ve společné domácnosti už nežijí asi tři roky a provozují takové volnější manželství, avšak mají v úmyslu do budoucna bydlet společně, neboť on vyřizuje stavební povolení na stavbu rodinného domu v Řečkovících, kde chtějí bydlet. Rovněž chce postavit rodinný dům na Seychelách, kde mají pozemek. S manželkou se stýkají každý druhý víkend a někdy přes týden, ale ve svých domácnostech se nenavštěvují. Hodnota jeho majetku se pohybuje v řádech desítek milionů korun a většinu majetku nabyl před uzavřením manželství. Ke sňatku mezi nimi došlo proto, že manželka chtěla být zabezpečena. Po oddělení jejich domácností platí manželce měsíčně 15 000 Kč na syna, dále jednorázové výdaje na syna, platí manželce auto a tankovací kartu, telefon i internet a dovolené.
23. Ke skutku samotnému svědek uvedl, že dne 31. 10. 2017 dostal SMS zprávu od člověka, který se podepsal M. P., a který mu nabízel odkup restaurace Orlí hnízdo na Zlínsku. Na zprávu nereagoval a až dne 3. 11. mu přišla další SMS ve znění, že má obsazeno, že volá ohledně restaurace. Domluvili se, že se potkají. P. mu řekl, že má nějaký pozemek na Hádech, na který má zájemce a že má strach, jestli jej kupec nevodí za nos a zda by se s ním mohl na pozemek na Hádech podívat, s čímž souhlasil. Telefonicky se domluvili, že se sejdou dne 4. 11. 2017 v 16:00 hod. na parkovišti nad Klajdovkou. Když vyšli na pláň lomu, mladík rozmáchl paži a řekl, že to všechno bylo dědovo a on to zdědil. Bavili se spolu o prodeji pozemků. Vykládal mu o dědovi a manželce, která mu zemřela na leukémii. Když se vraceli k autu, nešli po cestě, ale po okraji blíže k srázu. Dále se bavili o tom, že potřebuje zlegalizovat 3,5 mil. euro. Mladík mu řekl, že dole udělal velké srdce z kamenů své ženě. On popošel, ale už mu to bylo divné, protože jeho řeči nenavazovaly. Došli skoro ke kraji srázu. Mladík stál asi dva metry od kraje a on byl asi metr od něj směrem k plošině. Už se cítil nepříjemně a chtěl jít k autu, proto se otočil směrem od něj a udělal jeden krok. V tu chvíli se na něj mladík vrhl a zařval: „Tak pojď!“ Chytil ho za pravou ruku za bundu a mrštil jím směrem ke svahu. Spadl břichem na zem a sjel přes hranu toho svahu. Prsty na ruku a špičkami nohou se zachytil asi metr pod hranou. On přilehl na bok a jednou nohou se ho snažil kopat dolů. Posunul se na svahu trochu níž, protože se jej nohou lehce dotýkal, snažil se kopat silou, ale nedosáhl na

něj. Poté mu začal sypat písek do očí. Začal křičet o pomoc. V tu dobu byl asi dva metry pod hranou. Mladík si znovu lehl na zem, podal mu nohu a řekl mu, aby se pustil skály a chytil se ho za nohu. To odmítl, poslal jej pryč a opětovně začal volat o pomoc. Mladík mu znovu hodil písek na hlavu. Poté zaslechli nějaké hlasy a mladík zmizel. Někjaký pár lidí přišel k němu a řekli mu, že zavolají pomoc. Na to přijeli hasiči, záchranka a policie, kteří jej vytáhli a odvezli do nemocnice. Na stěně visel asi půl hodiny. Doba mezi žduchnutím a útekem mladíka byla asi 10-15 minut. Mladík nebyl nervózní, choval se velice klidně. Svědek nevěří, že by popsáný útok vůči němu zorganizovala manželka. Tentýž večer manželce volal kolem 20:10 hod., poté co jí popsal, co se stalo, byla vyplašená.

24. Pokud jde o závět', kterou sepsal u notářky ve Zlíně, pak má za to, že text koncipovala notářka a podle obsahu manželka vlastně zdědí většinu, neboť některá procenta syna A. přepsal na manželku, protože ona mu na rozdíl od něj pomáhala. Manželka nepotřebovala o sepsání závěti bojovat, neboť byla zabezpečená. Obsah závěti manželka znala, neboť byli u notářky spolu.
25. Pokud jde o událost na Flédě, tak k této došlo asi 10 dnů před událostí v lomu. Byli tam s manželkou společně, on pil Havana club s colou, avšak čtvrtý drink měl jinou chuť, než ty předchozí, byl hořký. Manželka ochutnala taky a rovněž se jí to nezdálo. Asi čtvrt hodiny poté se cítil, jako kdyby dostal ránu kladivem do hlavy, roztřepaly se mu ruce a nohy a manželka musela zavolat sanitku, která ho odvezla do nemocnice u sv. Anny. Pokud ztratil drink z dohledu, tak u stolu manželka nezůstala sama, neboť byla s ním. To, že by ho manželka měla někdy v minulosti napadnout skleněným popelníkem, je nesmysl.
26. V hlavním líčení (č. l. 1243 verte-1249) svědek doplnil, že manželka si mohla z jeho účtu vybírat, kolik potřebovala a rozvod ani dělení majetku neprobírali. Popudem k uzavření jejich manželství byla láska, když on jí to navrhl jako poděkování za to, že je s ním a pomáhá mu. Pokud jde o závět', pak svědek doplnil, že pokud jde o obsah emailu zasláného obžalovanou notářce, pak se jedná pouze o potvrzení textu zpracovaného notářkou.
27. Svědčyně E. G. (č. l. 335-338) jako sestra obžalované uvedla, že se svým druhem S. T. bydlí společně s obžalovanou a jejím synem F. u obžalované v bytě. S obžalovaným se seznámili 8. 7. 2017 a později se k nim tento do bytu nastěhoval rovněž. Nejprve se obžalovaní chovali jako zamilovaný pár, ale poté, co obžalovaná zjistila, že 28. 10. 2017 jí obžalovaný odcizil peníze a zlato, k čemuž se tento přiznal, chtěla, aby se odstěhoval, což on nechtěl a dělal scény. Obžalovaný byl strašný lhář, hrozně si vymýšlel, ale moc si přál, aby byla obžalovaná s ním těhotná. Pokud je jí známo, tak obžalovaný v období na přelomu října a listopadu přespával pořád u nich, neví o tom, že by měl spát někde jinde. Naposledy ho viděla, než odjela na dušičky do Ostrožské Lhoty, což bylo dne 3. 11. a má za to, že její přítel S., za ní přijel tamtéž téhož dne večer. Tam setrvali až do neděle 5. 11., kdy ji přítel odvezl na denní směnu do práce. Když se večer vrátila domů, obžalovaný už v bytě nebyl.
28. V hlavním líčení (č. l. 1249-1252 verte) svědkyně doplnila, že byla svědkem telefonického hovoru mezi obžalovanou a obžalovaným, nejspíš v neděli 5. 11. kolem 19 hod., v němž obžalovaná sdělovala obžalovanému, co se stalo poškozenému a byla z toho vyděšená. Pokud jde o její předchozí tvrzení ohledně odjezdu do Ostrožské Lhoty, pak změnila výpověď v tom smyslu, že přítel S. za ní přijel až 4. 11. odpoledne, a pokud jde o její odjezd z Brna do Ostrožské Lhoty, upřesnila, že tak se stalo dne 3. 11. kolem 10. – 11. hod. Pokud jde o přespávání obžalovaného tak, jak uvedla v přípravném řízení, pak vlastně neví s jistotou, zda u nich obžalovaný přespával každý den, neboť chodí na noční, jezdí pryč nebo spí a má zavřené dveře, a tudíž neví, kdo se v bytě vlastně nachází. Dále doplnila, že obžalovaná s obžalovaným nechtěla mít dítě, a pokud jde o objednávky zboží u společnosti Rohlík.cz, pak nejčastěji objednávala ona, pak obžalovaná, poté F. a také její přítel S..
29. Svědék S. T. (č. l. 369-372) uvedl, že se obžalovaná s obžalovaným seznámila v červenci nebo srpnu 2017, byla do něho zamilovaná a on se k nim záhy nastěhoval. Po měsíci ho měli všichni plné zuby.

Poté obžalovaná zjistila, že jí odcizil zlato a peníze, což měl do pondělka 6. 11. vrátit a odstěhovat se. Obžalovaný však z bytu odejít nechtěl, dělal scény. Svědek uvedl, že neví o tom, že by obžalovaný přespával jinde, než u nich v bytě na XXXXX a že by některou noc vynechal. Svědek uvedl, že si myslí, že obžalovaný naposledy přespával na XXXXX ze 4. na 5. 11. 2017, tedy ze soboty na neděli, možná ho viděl ještě v neděli v poledne, ale určitě ho viděl v pátek 3. 11.

30. V hlavním líčení (č. l. 1260 verte – 1263 verte) svědek doplnil svoji výpověď tak, že v sobotu 4. 11. se vrátil v sedm ráno z noční směny, šel si lehnout a vzbudil se až po jedenácté. F. vstával chvíli po něm a společně potom objednávali přes internet zboží u společnosti Rohlík.cz podle seznamu, který byl na okně a když následně kolem 13 nebo 14 hodiny odjížděl, byl F. ještě doma. Obžalovaná v sobotu doma nebyla, neboť poté, co on vstal, ona odešla se psy ven a řekla jim, aby učinili objednávku zboží přes Rohlík.cz, šla asi cvičit nebo běhat. Kolem půl 1 odpoledne přišel do bytu obžalovaný, šel si něco vytisknout na počítač a zdržel se asi 15 až 30 minut. Dále svědek opravil svoji dosavadní výpověď v tom smyslu, že vlastně neví, zda v pátek obžalovaný spal v bytě nebo ne.
31. Svědka T.D. (č. l. 296-298, 299-301, 1252-1255) uvedl, že se s obžalovaným zná, neboť spolu na podzim 2017 točili film. Poté se obžalovaný přestal ozývat a až od jeho přítelkyně V. se následně dozvěděl, že je obžalovaný ve vězení, neboť měl někoho shodit z výšky. Svědek ví o tom, že od léta 2017 přebýval obžalovaný u své nové milenky, která se jmenuje E., a o které tvrdil, že je to zlatokopka a má hodně peněz, které dokáže dostat z chlapů. Ve vztahu k ženám, byl obžalovaný zdatný manipulátor. Obžalovaný bral vztah s E. jako vážný, chtěl s ní mít dítě, říkal, že jí miluje a domnívá se, že tento vztah udržoval jak z citových důvodů, tak z důvodů prospěchu neboť tvrdil, že obžalovaná má hodně peněz a byl posedlý tím, že se s ní bude mít dobře. Říkal, že E. dokáže ze svého manžela dostat velké peníze. Obžalovaný je sebevědomý, rád vyhrává, je sobecký a dokáže o sobě vytvářet lepší obraz, nežli jakým ve skutečnosti je. Jednou mu obžalovaný řekl, že získá miliardu, a když se ho zeptal, jak to udělá, tak odpověděl, že někdo přijde o život. Naposledy mu obžalovaný volal z vazby, hovořil, jako by se nic nestalo, událost zlehčoval tím, že řekl, že ho jenom žduchl, on si pak dal kapičky a večer už se smál. V průběhu hovoru opakovaně zmínil, že ho obžalovaná do toho vmanipulovala. Pokud jde o metanol, pak neví, že by obžalovaný tento sháněl, ale v minulosti se ho dotazoval na nějakou palírnu.
32. Svědka V.H. (č. l. 342-346, 1255-1257 verte) uvedla, že v období od dubna 2016 do července 2017 bydlela s obžalovaným ve společné domácnosti. Pokud jde o období od 30. 10. do 7. 11. 2017, pak obžalovaný u ní přespával pouze dvakrát, a to od 5. do 7. 11. Obžalovaný jí v neděli 5. 11. chaoticky řekl, že udělal něco hrozného, že shodil chlapa ze skály, že to byl manžel obžalované a že to přežil. Dále uvedl, že neví, jestli ho někdo poznal, že utíkal až někde do Židenic na ulici Geislerovu. Proč to udělal, jí neřekl. Nevypytávala se ho na nic, nemohla tomu uvěřit, neboť obžalovaný jí pořád lhal. Dále svědkyně uvedla, že v neděli 5. 11. obžalovaný s někým telefonoval, a poté když se ho zeptala, jí odvětil, že mluvil s E..
33. Svědka P. H. (č. l. 347-352, 1257 verte-1260 verte) uvedl, že když obžalovaný navázal s obžalovanou vztah, tak bylo zřejmé, že byl do ní zamilovaný, poslouchal jí jako žádnou ženskou předtím a chtěl s ní mít dítě. Říkal, že manžel se s ní chce rozvést, ale ona manželství končit nechtěla a čekala, až její manžel zemře, že po něm bude dědit. Dále mu obžalovaný říkal, že poslední dobou chtěla obžalovaná s ním stále něco řešit kvůli manželovi, křičela na něho a jemu se ani nechtělo domů. Jednou ho vzal obžalovaný na Klajdovku a říkal, že tam manžel obžalované měl něco kupovat nebo mít, mluvil o pozemcích a říkal, že tam jede kvůli obžalované. Poté, co se věc stala, mu obžalovaný říkal, že udělal něco strašného, ale neřekl přesně, co a když se ho ptal, zda někoho zabil, tak řekl, že ne. Byl velice rozrušený a jeho napadlo, že se skutečně něco vážného muselo stát. Poté odešel obžalovaný za obžalovanou. Pokud jde o den 27. 10. 2017, kdy slavila E. G. narozeniny, tak po oslavě jel on domů a obžalovaný mu říkal, že jde do bytu obžalované. Dne 5. 11. 2017 se s obžalovanou nesetkal. Je pravdou, že se jednou stalo, že poslouchali pod balkonem obžalované, aby zjistili, zda se tato nachází doma.

34. Svědék Z.S. (č. l. 363-365) uvedl, že obžalovaného neměl rád, neboť byl strašný lhář, podváděl a kradl. V minulosti mu T.D. řekl, že se mu obžalovaný svěřil s tím, že chce někoho zabít a měl to připravovat s nějakou ženou, které říkal zlatokopka. Měla to být manželka nějakého miliardáře, se kterým měla syna a který na ní měl přepsat majetek formou závěti. Pokud by ho zabili, měli z toho mít miliardu. Jindy měl zase podle T. obžalovaný uvádět, že plánuje toho chlapa srazit nákladákem. Dále T.D. před ním zmínil, že obžalovaný bydlí u té ženy a že spolu prý čekají dítě. Před ním osobně se obžalovaný o těchto věcech nikdy nezmiňoval. Později se dozvěděl, že se obžalovaný opravdu měl pokusit toho člověka zabít tak, že ho shodil z výšky.
35. V hlavním líčení (č. l. 1288 verte – 1291) svědek doplnil, že od T.D. jednou slyšel, že svého manžela chce zabít ta žena, podruhé zase, že manžela plánují zabít společně s obžalovaným a v těchto souvislostech měl obžalovaný mluvit o nějakém dni D.
36. Svědék M.Š. (č. l. 366-368) uvedl, že se s obžalovanou setkal víckrát, schůzky iniciovala ona. Naposledy se mu zdála být nervózní, musela odejít domů za synem. Obžalovaná se mu líbila, ale má pochybnosti, zda to bylo i naopak. Pokud by mu od ní přišla SMS ve znění „Love you“ tak, by se tomu asi zasmál.
37. V hlavním líčení (č. l. 1291-1292 verte) doplnil, že nikdy nenabyl dojmu, že by o něj obžalovaná měla zájem v intimní nebo partnerské rovině, byť jednou mezi ním a obžalovanou došlo k políbkům. Zprávy takového charakteru si nikdy neposílali. Při jejich vzájemných schůzkách se od ní dozvěděl, že se chce se svým současným přítelem rozejít.
38. Svědék O.B. (č. l. 1292 verte – 1293 verte) jako taxikář uvedl, že předmětného dne navečer vezl do Bohunic muže. Jednalo se o úplně normálního a bezproblémového zákazníka. Z muže nebyly cítit zvrátky ani nebyl v podnapilém stavu. Nepřipadal mu ani jinak intoxikovaný. Muže vysadil v Bohunicích po sjezdu z ulice Dlouhá před kruhovým objezdem. Muž poté odcházel směrem ke garážím v ulici Švermova, jelikož tam se ani jinam nedá jít.
39. Svědék J.K. (č. l. 1294-1295 verte) uvedl, že s obžalovaným se seznámil pár dnů po svém propuštění z věznice. Obžalovaný mu říkal, že obžalovanou miluje, že s ní bude mít děti, dokonce snad, že je těhotná. Obžalovanému neřekl nic ve smyslu, že záleží jen na něm, zda obžalovanou vezme s sebou, stejně jako mu obžalovaný neřekl nikdy nic o plánované vraždě poškozeného.
40. Svědék K.H. (č. l. 353-355, 1336 verte - 1338) uvedl, že se s obžalovaným viděl naposledy asi v září nebo říjnu 2017, kdy se za ním obžalovaný stavil a chtěl po něm půl litru metanolu a sdělil mu, že tím metanolem chce otrávit manžela své současné přítelkyně. On neměl zájem mu nic takového shánět, i když se obžalovaný ještě po pár dnech ozval znovu, zda se mu to sehnat podaří. Obžalovaného zná jako pohodáře, ale je moc jednoduchý a něco takového o čem mluvil v souvislosti s metanolem, by sám vymyslet nemohl. Z toho co mu obžalovaný říkal, pochopil, že s tou svojí přítelkyní chtějí toho muže otrávit metanolem a že tam jde o hodně peněz, neboť ten muž je bohatý.
41. Svědék O.B. (č. l. 1338-1340 verte) uvedl, že s obžalovanou jsou kamarádi, ale v minulosti spolu měli i milenecký vztah. Naposledy mezi nimi k intimnímu styku došlo v noci ze dne 3. na 4. 11. 2017 u obžalované v bytě, do kterého přišel kolem 23:00 hod. a odešel před 6. hod. ranní. Měl pocit, že v bytě nikdo nebyl a obžalovaná mu sdělovala, že se chce s obžalovaným rozejít, neboť byl agresivní a vyhrožoval jí publikováním nějakých intimních nahrávek. S obžalovaným se setkal na oslavě narozenin S.T. někdy v srpnu 2017, říkal mu, že chce mít s obžalovanou dítě a když mu oponoval, že má přece manžela, tak mu obžalovaný řekl, že se o něj postará, že se staroch proletí a bude to vyřešené. A zdůraznil mu, aby to obžalované neříkal.
42. Svědék M.V. (č. l. 373-375, 1341-1342) uvedl, že asi měsíc sdílel s obžalovaným společnou celu a při této příležitosti mu obžalovaný řekl, že měl shodit nějakého muže ze skály a své jednání označil za zkratové. Chtěla to po něm prý nějaká žena, která se jmenovala E. a měla být tehdejší milenkou obžalovaného.

43. Svědék F.D. (č. l. 303-309) jako syn obžalované uvedl, že s matkou bydlel ve společné domácnosti v bytě v Bohunicích společně s tetou E. G. a jejím přítelem S. T.. Později u nich bydlel i obžalovaný a začal se v bytě chovat dominantně a přišlo mu, že je matka osobou obžalovaného okouzlená. V září nebo říjnu už mu začala přítomnost obžalovaného vadit a v tomtéž období se obžalovaný s matkou začal hádat, v říjnu jí něco ukradl, a proto ho matka chtěla z bytu vyhodit. Má za to, že jeho otce měla matka dlouhodobě ráda a s obžalovaným si chtěla pouze užít. Je pravdou, že obžalovaný používal v bytě matčin počítač. Přes tento počítač objednávala matka nebo teta E. nákupy prostřednictvím společnosti Rohlík.cz, neboť tyto dvě se staraly o domácnost. K takovým nákupům je třeba mít pravděpodobně nějaký přihlašovací účet, ale on neví, kdo tento měl. Z pátku na sobotu 4. 11. spal doma a poté co vstal někdy kolem 9. nebo 10. hod. jako běžně, byl celý den s kamarády venku, pouze se domů vrátil na oběd. Než odešel dopoledne ven, byli v bytě matka i obžalovaný a pokud jde o tetu E. a jejího přítele, ti byli v Ostrožské Lhotě. Když se večer vrátil domů, byla v bytě jen matka. Když se druhý den probudil, obžalovaného už v bytě neviděl a od té doby ho neviděl už nikdy. Má za to, že o útoku na jeho otce mu matka řekla tentýž den, kdy se to stalo a řekla mu k tomu, že někdo chtěl otce žduchnout ze skály. V budoucnu měli bydlet ve společném domě v Řečkovících i s otcem, dům se ale měl teprve stavět. Pokud jde o mobilní telefon obžalovaného, tak tento on nikomu nepůjčoval.
44. Svědčyně S.N. (č. l. 361-362) uvedla, že byla v předmětném období s L.K. na Hádech, kde v jednu chvíli uslyšeli sesuv půdy a následně uviděli ze srázu viset muže, když nad ním viděli stát jiného muže. Visící muž volal o pomoc a stojící muž se mu vysmíval. Po ukončení telefonického oznámení věci na policii uviděla, že nad visícím mužem stojí už celkem tři osoby a jeden z nich se ho snažil skopnout a druzí dva se jej u toho snažili držet.
45. Svědék L.K. (č. l. 356-357) uvedl k situaci ve shodě se svědkyní N. a doplnil, že v jednu chvíli se muž, který nad visícím mužem na srázu stál, pokoušel k němu slézt dolů a z jeho následného pohybu nohou mu přišlo, že chce visícího muže srazit dolů ze srázu, ale vlastně se také mohlo jednat o pokus o záchranu. Poté se na místě objevilo více osob.
46. Svědék F.D. ml. (č. l. 332-334) jako syn poškozeného uvedl, že jeho otec je tvrdohlavý a šetrný, kvůli čemuž v minulosti byly nějaké hádky. Otec si stěžoval, že mu synové nepomáhají, a proto že zvýhodní dědický podíl obžalované. Otec s obžalovanou plánovali společné bydlení, byť měli každý jiného partnera a má-li charakterizovat postavení obžalované ve vztahu, pak ona byla ta „na koni“.
47. Svědék A.L. (č. l. 358-360) k věci ničeho podstatného neuvedl.
48. Z výpovědi znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č. l. 1342 verte – 1348) se ve shodě s písemně vypracovanými znaleckými posudky (č. l. 679-709, 710-738) ve vztahu k obžalované G. podává, že její intelekt se pohybuje v horním pásmu průměru. Obžalovaná je cílevědomá, iniciativní, pragmatická, je motivována osobní ctižádostivostí a potřebou uspět, záleží jí na společenském úspěchu a vnějším hodnocení, přeje si být suverénní a nezávislá. Snaha o intelektovou kontrolu emocí se střídá s nezdrženlivou impulsivitou a slabým zvládnutím emočních a pudových reakcí. Má histrionské rysy s potřebou pozornosti a obdivu. Je schopna podat pravdivou výpověď bude-li chtít, ale byla u ní zjištěna tendence ke zkreslování a zamlčování pro ni potenciálně nepříznivých skutečností. Má vysoké ambice a je zaměřena především na naplňování vlastních zájmů a potřeb. K manželovi nechová žádné niterné a hluboké city, naopak je ve vztahu k němu patrná pragmaticky zjištěná motivace. Motivací by mohla být touha změnit ustálené poměry. Není u ní předpoklad dalšího kriminálního jednání. Prognóza resocializace je značná. Identifikuje se s pozicí oběti, nemá pocity viny, nemá vhlad do svého chování. U obžalované byla zjištěna skrytá hysterie a skrytá psychopatie. Finanční pomoc ze strany poškozeného spíše směřovala k zajištění potřeb jejich syna a jí jako matky, nesměřovala k ní samotné. Vztah mezi obžalovanou a poškozeným byl spíše funkční a fungující jako pracovní-rodíčovský než partnerský.

49. Ve vztahu k obžalovanému K. se podává, že jeho intelekt je průměrný. Je extrémně labilní, intenzivní a má impulsivní emotivitu. Jeho osobnost má rysy emoční nestability a histrionské, disociální a závislé rysy a to v takové míře, že u něj vytváří obraz smíšené poruchy osobnosti s dominantní histrionskou složkou. Otevřeně používá zkreslování, přehánění a spontánní zatajování, ale nedokáže dlouhodobě snášet přímé lhaní. Není možné, aby vykonstruoval příběh, který do určitého bodu odvypráví pravdivě a od určitého bodu si ho vymyslí, když současně s přihlédnutím k jeho emoční nerovnováze v různých situacích i naprosto spontánně opakuje poměrně konzistentně řadu detailů. Nebyla u něj zjištěna zvýšená míra agresivity, je u něj pravděpodobnější chování ve smyslu ignorování nebo lehkomyšlného bagatelizování práv druhých, eventuálně verbální agrese. Přímého agresivního útoku se dopustil výjimečně, v situaci pro něj citově extrémní. Na obžalovanou se celou svou osobností upnul a byl jí ze všech ohledů fascinován. Byl motivován snahou učinit vše pro vytvoření a umožnění dalšího fungování vzájemného vztahu s obžalovanou. Finanční motivace rozhodně není prioritní. U obžalovaného není předpoklad páchání další násilné trestné činnosti. Pravděpodobnost resocializace je snižená, ale při dobré motivaci ještě možná.
50. Vztah obou obžalovaných byl od začátku v nerovnováze, Obžalovaná v něm hledala uspokojení vlastních tužeb (sexuální, potvrzení vlastní atraktivity, pozornosti a obdivu) a obžalovaný stál o trvalé partnerství a na obžalovanou se citově upnul a vytvořil si k ní závislý vztah. Obžalovaná byla ve vztahu k obžalovanému v dominantní pozici. Lék Triapridal se většinou používá u starších pacientů, kteří bývají neklidní, nervózní a mají poruchy chování. Lék má utlumit a uklidnit nevhodné projevy chování.
51. Z důkazů provedených ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.
- 22 – úřední záznam s přepisem volání na tísňovou linku 158 dne 4. 11. 2018,
 - 23-25 – úřední záznamy police České republiky líčící průběh záchranné akce poškozeného,
 - 27-42 – protokol o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace,
 - 43 – úřední záznam s odhadem výšky srázu,
 - 51-52- protokol o zadržení obžalovaného,
 - 213-214 – fotodokumentace k rekognici,
 - 287-291 – SMS zprávy zajištěné v telefonu obžalovaného,
 - 339-341 – záznamy ve stolním kalendáři,
 - 395-416 – protokol o provedení domovní prohlídky v bytě obžalované, včetně fotodokumentace,
 - 424-436 – protokol o provedení domovní prohlídky v bytě svědkyně H., včetně fotodokumentace,
 - 491-498 – protokol o prohlídce těla poškozeného, včetně fotodokumentace,
 - 509 – lékařská zpráva,
 - 536-542 – úřední záznam,
 - 584-585 – lékařské zprávy,
 - 590-591 – úřední záznam,
 - 592-597 – záznam z kamery u bankomatu Komerční banky, a.s., v Campusu,
 - 612-622 – protokol o ohledání věci (mobilního telefonu poškozeného), včetně fotodokumentace,
 - 658 – doklad o výběru částky 20 000 Kč z bankomatu Komerční banky, a.s.,
 - 660, 663 – protokoly o vydání věci,
 - 665 – závěť poškozeného,
 - 751-753, včetně přiloženého externího disku – odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (iPhone),
 - 756-757, včetně přiloženého externího disku – odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (stolní počítač HP),
 - 783, 785 – úřední záznamy s vyhodnocením telekomunikačního provozu zájemových osob,

- 785 – úřední záznam s vyhodnocením obsahu harddisku stolního počítače obalované,
- 788 – e-mailová komunikace obžalované s notářkou ohledně závěti,
- 796 – úřední záznam s přepisem videozáznamu IMG_7031.mov získaného z mobilního telefonu obžalovaného,
- 803-810, 811-812 – analýzy výpisů telekomunikačního provozu,
- 815-818 – závěrečná zpráva finančního šetření,
- 1049 – SMS komunikace obžalované,
- 1210 – seznam nákupu na Rohlik.cz,
- 1280 – majetkové poměry poškozeného,
- 1299 – přípis svědka F.D.,
- 1316 – opis rejstříku trestu obžalované,
- 1317 – opis rejstříku trestu obžalovaného.

Shrnutí důkazní situace při respektování výhrad odvolacího soudu

52. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených u hlavního líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu, včetně obhajoby obžalovaných, dospěl soud k následujícím závěrům.
53. O událostech, které předcházely setkání obžalovaného J.K. s poškozeným F. D. na parkovišti u hotelu Velká Klajdovka v Brně dne 4. 11. 2017 existují dvě navzájem si odporující verze, a to verze obžalovaného J.K., který doznal svůj úmysl tohoto dne poškozeného F.D. usmrtit tak, že jej shodí ze skály v lomu Hády, jakož i provedení tohoto úmyslu, které však dospělo pouze do fáze pokusu, když poškozený se na skále zachytil a současně obžalovaný svojí výpovědí usvědčuje spoluobžalovanou E.G. ze zosnování celého jednání, jehož on byl pouhým vykonavatelem a na druhé straně verze obžalované E. G., která jakoukoliv souvislost s jednáním spoluobžalovaného popřela, když události, k nimž došlo dne 4. 11. 2017 na Hádech proběhly zcela bez její účasti, a to v jakékoliv formě a byly pro ni zcela překvapující a nežádané.
54. O vině obžalovaného J.K. žádné pochybnosti nepanují, když jeho doznání je v souladu s výpovědí poškozeného F.D. a dalšími důkazy, zejména výpověďmi osob, jimž své počínání vůči poškozenému na Hádech následně popsal, když konkrétně T.D. ještě před spácháním útoku na poškozeného sdělil, že „získá miliardu tím způsobem, že někdo přijde o život“ a po spáchání skutku mu sdělil, že „ho jenom žduchl, on si dal pak kapičky a večer už se smál“, čímž obžalovaný zjevně narážel na léčbu očí poškozeného očními kapkami, když v důsledku útoku došlo k jejich zanícení. Dále svědkyně V.H. uvedla, že jí obžalovaný dne 5. 11. 2017 sdělil, že „udělal něco hrozného, že shodil chlapa ze skály a že to byl manžel obžalované, ale že to přežil“ a P. H. uvedl, že 4. 11. 2017 ve večerních hodinách v restauraci slyšel od obžalovaného, že „udělal něco strašného, ale neřekl přesně co“. Svědek M.V. uvedl, že se od obžalovaného dozvěděl, že „měl shodit nějakého muže ze skály“ a konečně poškozený F.D. popsal bezprostřední události před fyzickým útokem obžalovaného na jeho osobu v podstatných rysech shodně s obžalovaným a samotný útok popsal tak, že pod legendou, že mu obžalovaný ukáže pod srázem lomu srdce sestavené z kamenů, které měl tento údajně postavit své tragicky zemřelé ženě, ho následně obžalovaný s výkřikem „tak pojd“ chytil za pravou ruku a mrštil jím směrem ke svahu, přičemž jemu se však poté, co sjel břichem přes hranu svahu, podařilo prsty na rukou a špičkami nohou zachytit asi metr pod hranou. Obžalovaný přilehl na hranu lomu a snažil se ho jednou nohou skopnout dolů, v důsledku čehož se poškozený posunul na svahu ještě o něco níž, a když už na něj obžalovaný nedosáhl, počal mu sypat do očí písek, a to opakovaně, a teprve poté, co zaslechli nějaké hlasy, obžalovaný zmizel a jeho se následně podařilo zachránit.
55. O totožnosti útočnicka s osobou obžalovaného pochybnosti nepanují, když doznání obžalovaného je podepřeno i výsledky provedené rekonvance (č. l. 209-214), v rámci které poškozený obžalovaného jako útočnicka ztotožnil. Stejně tak nepanují pochybnosti o množství útočníků, když obžalovaný uvedl, že útočil sám a poškozený celou dobu mluvil pouze o jednom útočnickovi, který utekl poté, co zaslechl hlasy, přičemž v tu chvíli k němu přišel nějaký pár lidí, kteří mu měli zavolat

pomoc. Z úředních záznamů na č. l. 23-25 vyplývá, že se nejspíše jednalo o M.O. a R.S.. Shodně s nimi vypovídali také nedaleko místa činu přítomni S.N. a L.K.. Jediný, kdo připustil přítomnost více útočníků, byla svědkyně S.N. (oznamovatelka na lince 158 viz č. l. 22), která uvedla, že nejprve útočil pouze jeden muž, ke kterému se po nějakém čase přidali další dva. Tato nesrovnalost se dá poměrně přesvědčivě vysvětlit tak, že s údajnými dalšími útočníky si svědkyně N. s největší pravděpodobností zaměnila M.O. a R.S., kteří se naopak podíleli na záchraně poškozeného před příjezdem profesionální pomoci. Pokud jde o změnu výpovědi poškozeného v tomto ohledu, bude tomuto věnován prostor v rámci odstavce 88.

56. Z protokolu o ohledání věci (mobilního telefonu poškozeného) na č. l. 612-622 se pak v souladu s výpovědí obžalovaného i poškozeného podává snaha obžalovaného zaujmout poškozeného obchodním tématem, které by se mohlo stát předmětem jejich následného setkání, jakož i to, že se obžalovaný pro tyto účely představoval jako M. P.. Shodně rovněž vyznívá obsah výpovědi obžalovaného a poškozeného ohledně jejich vzájemného telefonátu dne 4. 11. 2017, kdy poškozený vyhověl nabídce obžalovaného na setkání na parkovišti nad Klajdovkou. S výpovědí obžalovaného, pokud jde o den, kdy k útoku na poškozeného došlo, tedy 4. 11. 2017 konečně koresponduje i obsah vyhodnocení telekomunikačního provozu zájmových osob na č. l. 783 a analýza výpisů telekomunikačního provozu na č. l. 805, 808-810, z nichž se podává výskyt SIM karty obžalovaného v době těsně před spácháním skutku v dosahu BTS ulice Horníková, tedy v Líšni a těsně po spáchání skutku v dosahu BTS ulice Životského, tedy v Židenicích, když jinak se výskyt SIM karty obžalovaného nachází v dosahu BTS v okruhu bydliště obžalované na ulici XXXXX. Do takto zjištěného pohybu obžalovaného dne 4. 11. 2017 pak časově i místně zapadá výpověď svědka O.B., který obžalovaného vozem taxi služby odvážel z Židenic do Bohunic.
57. Vyhodnocení důkazní situace, jež zakládá vinu obžalované E. G. spácháním zažalovaného skutku, je složitější. Jediným přímým důkazem tvrzení o vině obžalované tak, jak je tato popsána skutkem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku, je právě jen výpověď obžalovaného K., k níž však přistupuje celá řada důkazů nepřímých, za něž soud považuje zejména znalecký posudek, resp. výpověď znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, analýzu telekomunikačního provozu zájmových osob, níže popsané výpovědi svědků, prokázání motivu jednání obžalované ve smyslu výpovědi obžalovaného, ale zejména rozbor jednotlivých tvrzení obou obžalovaných a jejich porovnání s ostatními důkazy pro účely zhodnocení míry věrohodnosti jejich protichůdných výpovědí.
58. Posouzením obsahu výpovědi obou obžalovaných a porovnáním jejich jednotlivých tvrzení ohledně průběhu dne 4. 11. 2017 lze dospět k následujícím závěrům.
59. Zatímco obžalovaná G. tvrdí, že v den spáchání útoku obžalovaného K. na poškozeného D. u ní doma obžalovaný nebyl a spal tam naposledy ve čtvrtek 2. 11., vyplývá z výpovědi osob v bytě se v předmětném období rovněž zdržujících opak, když svědek F. D. uvedl, že když se dne 4. 11. 2017 probudil a dříve než odešel ven registroval v bytě obžalovanou i obžalovaného a z výpovědi svědka S.T. se pak podává, že si myslí, že obžalovaný přespál na XXXXX ulici naposledy ze dne 4. na 5. 11. tedy ze soboty na neděli. Svědkyně E. G. vlastně k tomuto tématu nemohla nic podstatného uvést, neboť sdělila, že odjížděla z Brna již v pátek 3. 11. do Ostrožské Lhoty, čemuž odpovídá i záznam v kalendáři (č. l. 340). Obecně však sdělila, že v předmětném období obžalovaný přespával pořád u nich. Podstatné je, že s výpovědí svědků zcela koresponduje analýza výpisů telekomunikačního provozu, z níž se podává, že v předmětném období, tedy 4. 11. 2017 se SIM karta mobilního telefonu obžalovaného (zajištěného v rámci domovní prohlídky u jeho další přítelkyně V.H. viz č. l. 424-436) vyskytovala pouze v dosahu BTS v lokalitě bydliště obžalované G. a dílem v okolí lomu Hády, což je zcela v souladu s výpovědí obžalovaného K.. Pokud následně v řízení před soudem svědci S. T. a E. G. pozměnili výpověď v tom smyslu, že S. T. obžalovaného v sobotu dne 4. 11. v bytě neregistroval, a že vlastně neví, zda obžalovaný v bytě přespával i v pátek a svědkyně E. G. uvedla, že vlastně neví kdy a zda obžalovaný v bytě přespával, neboť tráví valnou část času mimo byt, pak takovou změnu výpovědi chápe soud za účelovou, neboť je zjevné, že

svědci oproti přípravnému řízení pochopili, jakožto příbuzní či blízcí ve vztahu k osobě obžalované, že jejich původní výpověď je v rozporu s obhajobou obžalované, o čemž ostatně svědčí až nepřirozeně přesná výpověď svědka S.T. v řízení před soudem, kdy si byl jist nejen dny, ale i hodinami ve vztahu k činnosti, kterou před rokem a půl provozoval, ale zejména je taková změna výpovědi zcela v rozporu s objektivně zjištěným důkazem výše zmíněným, který pochybnosti ohledně pohybu osoby obžalovaného dne 4. 11. nepřipouští. Ve výše zmíněném ohledu se oproti své původní výpovědi vyjádřil tentokrát již jen písemně i svědek F. D., a to ve svém přípisu (č. l. 1299), v němž nekonstatuje přítomnost obžalovaného v bytě poté, když se vzbudil a po bytu se pohyboval tak, jako uvedl ve své původní výpovědi, nýbrž jeho přítomnost zmiňuje pouze kolem poledne, kdy do bytu teprve přišel, přičemž účelovost této změny názoru lze odůvodnit s ohledem na blízký příbuzenský vztah s obžalovanou shodně jak výše uvedeno. Důvod, který vede obžalovanou a nově i její blízké k výše uvedeným změnám ve výpovědi je dle názoru soudu ten, že není v zájmu obžalované prokázat, že soužití obou obžalovaných v období těsně předcházejícím útoku na poškozeného, nebylo vlastně vůbec natolik v troskách, aby nemohlo mezi jmenovanými současně docházet k natolik důvěrné dohodě o podrobnostech týkajících se likvidace poškozeného ve smyslu výpovědi obžalovaného.

60. Pokud jde o výpověď svědka O.B. (kamaráda obžalované), pak tuto soud řadí rovněž do kategorie účelových. Jeho tvrzení, že byli s obžalovanou i příležitostnými milenci a k poslednímu jejich intimnímu styku mělo dojít v noci ze 3. na 4. 11. 2017 právě v bytě obžalované, do kterého přišel kolem 23.00 hod. a odešel před šestou hodinou ranní, aniž by někoho (a tedy ani obžalovaného) v bytě registroval, je stejně jako u svědka T. až extrémně detailní, pokud jde o časové vymezení společného pobytu s obžalovanou, a to při vědomí, že tento podal svoji výpověď téměř rok a půl po popisované události a přesto je schopen uvést nejen den, ale i hodinu příchodu a odchodu z bytu obžalované, aniž by přitom mohl odkázat na nějakou uvěřitelnou existující souvislost, která ho k natolik přesnému zapamatování si události motivovala, když jím použité vysvětlení, že si to pamatuje s ohledem na skutečnost, že jde o výročí dne, kdy přišel panictví, považuje soud za úsměvné. Závěr o účelovosti výpovědi uvedeného svědka potvrzuje rovněž skutečnost, že obžalovaná (ač se jinak ke každému sebemeně důležitému okamžiku předmětného období vyjadřuje velmi obsáhle) se ani v přípravném řízení, ani v řízení před soudem k popisované události nevyjádřila, přestože se jedná o skutečnost, která by mohla její obhajobu od počátku podepřít. Pokud pak jde o další část výpovědi téhož svědka v tom smyslu, že se nedlouho před událostí s obžalovaným bavil a ten mu sdělil, že chce žít s obžalovanou a mít s ní dítě a když mu oponoval, že má přece manžela, tak mu měl obžalovaný říct, že se o něj postará, konkrétně měl říct, že „se staroch proletí a bude to vyřešené“, přičemž mu zdůraznil, aby to obžalované neříkal, pak s ohledem na problematickou věrohodnost svědka výše odůvodněnou, ale rovněž i s ohledem na fakt, že mezi obžalovaným a svědkem v minulosti neexistoval žádný bližší vztah, který by natolik důvěrně sdělení motivoval, chápe soud tvrzení svědka i v této oblasti za málo věrohodné. Naproti tomu výpověď obžalovaného ve výše zmíněném ohledu potvrzuje i výpověď svědkyně V.H., která uvedla, že u ní obžalovaný přespával až od 5. 11 do 7. 11 a v předcházejících dnech nikoliv. Z výpovědi obžalovaných, ale ani z výpovědi žádného ze svědků přitom nevyplývá, že by obžalovaný měl v předmětných měsících předcházejících dni 4. 11. 2017 reálnou možnost a hlavně motivaci přespávat u kohokoliv jiného. K danému tématu se okrajově vyjádřil i svědek O.B., který jako taxikář, jenž vezl obžalovaného z Židenic do Bohunic, uvedl, že „vysadil obžalovaného po sjezdu z ulice Dlouhá před kruhovým objezdem a tento poté odcházel směrem ke garážím v ulici Švermova, když jinam se tam ani nedá jít“ a k tomu lze doplnit, že pokud by směřoval obžalovaný v tuto chvíli nikoliv za obžalovanou na ulici Okrouhlou, ale za V. H. na ulici Ukrajinskou, pak by podle mapky na č. l. 808 musel nutně přejít hlavní cestu nebo po ní jít směrem nahoru, což však ve smyslu výpovědi svědka neučinil a naopak směřoval k bydlišti obžalované.
61. Závěru výše učiněnému, tedy že obžalovaný K. trávil celou sobotu dne 4. 11. (vyjma času nutného k přesunu na Hády a zpět, a následnému pobytu v restauraci) v bytě u obžalované G., a že zde také

přespal, svědčí i následující části výpovědi obžalovaného, učiněné již dne 8. 11. 2017, tedy bez možnosti svá tvrzení zjistit z výpovědi spoluobžalované či z výpovědi poškozeného. Obžalovaný uvedl, že tohoto dne někdy dopoledne volal obžalované poškozený, kdy odjedou společně do Zlína, na což mu obžalovaná sdělila, že je jí zle a že asi nepojede. Následně obžalovaný uvedl, že v důsledku toho, že byl obžalovanou poškozený odmítnut, zavolal následovně jemu, což mohlo být kolem půl druhé odpoledne a domluvili si sraz na Hádech. Taková tvrzení obžalovaného jsou ověřitelná z pořízených výpisů telekomunikačního provozu, z nichž je patrné, že skutečně došlo k telefonátu mezi obžalovanou a poškozeným, avšak jednalo se o telefonát iniciovaný obžalovanou a neproběhl v dopoledních hodinách, nýbrž v brzkých hodinách odpoledních, konkrétně v 12:32 hod. Tyto drobné rozpory však z pohledu soudu nehrají roli, neboť podstatné je, že obžalovaný který dle tvrzení obžalované, neměl vůbec v bytě být, věděl o obsahu jejich rozhovoru, když z výpovědi poškozeného eventuálně obžalované se podává stejný závěr, a to že se domlouvali na odjezdu do Zlína. Poškozený k tomu uvedl, že do Zlína chtěl jet až v neděli 5. 11., protože se chtěl v sobotu 4. 11. setkat s obžalovaným, jelikož měl velký zájem na prodeji Orlího hnízda. Obžalovaná jako důvod, proč měli jet do Zlína až v neděli, uvedla, že poškozený jí psal nebo volal, že v sobotu něco má. Necelou hodinu poté, konkrétně v 13:16 hod. zatelefonoval poškozený obžalovanému a v rámci tohoto rozhovoru si domluvili následnou schůzku. Podstatné při zmínce tohoto rozhovoru je, že tento byl veden, pokud jde o polohu SIM karty mobilního telefonu obžalovaného registrovanou v rámci BTS Kosmonautů, tedy v rámci lokality bydliště obžalované G. (č. l. 808). Takový závěr je tedy rovněž v rozporu s tvrzením obžalované, že předmětného dne se obžalovaný u ní v bytě nenacházel.

62. Obdobným způsobem je třeba vyhodnotit i povědomí obžalovaného o telefonátu, který proběhl mezi obžalovanou a poškozeným téhož večera, když konkrétně obžalovaný uvedl, že v 8 nebo o půl 9 večer se z restaurace vrátil do bytu obžalované, a to v důsledku jí doručené SMS na jeho mobilní aparát, v níž stálo „Love you“, a když přišel do bytu, obžalovaná zrovna hovořila s poškozeným a dělala strašně zdrcenou, přičemž po ukončení telefonátu na něho byla vulgární a křičela na něj, že ani nedokáže shodit dědka ze skály. Takovému tvrzení obžalovaného pak opět odpovídá analýza výpisů telekomunikačního provozu, z níž je patrné, že takový telefonát byl veden mezi poškozeným a obžalovanou ve 20:02 hod. a opět se jeví těžko vysvětlitelným fakt, že obžalovaný, ač v bytě dle tvrzení obžalované být neměl, znal vcelku přesně čas, v němž byl rozhovor veden a znal i jeho obsah. Má-li obžalovaná pro tyto vědomosti obžalovaného vysvětlení v tom smyslu, že nevyklučuje, že v bytě obžalovaný skutečně byl, pouze ho neregistrovala, pak tomuto nelze uvěřit, a má-li vysvětlení to, že obžalovaný mohl slyšet obsah telefonátu, který vedla na balkoně svého bytu skryt pod tímto balkonem, jak to ostatně v minulosti dělával, pak takové vysvětlení nepůsobí věrohodně, neboť představa, že by obžalovaný poté, kdy se pokusil zavraždit poškozeného, trávil ve stavu silného rozrušení, (o němž vypověděli svědci H. a H., a který rovněž vyplývá ze SMS obžalovaného zaslaných svědku K. na č. l. 287 verte) celé odpoledne a večer chladnokrevně a účelově pod balkonem obžalované, aby se náhodně dozvěděl obsah telefonátu, který nemohl předpokládat, je silně nevěrohodná.
63. Stejně závěry lze pak použít na vysvětlení faktu, že obžalovaný ve své výpovědi výše zmíněné, měl povědomí o dalším detailu předmětného dne 4. 11., a to výběru peněz obžalovanou v bankomatu v Campusu, dále to, že disponoval znalostmi ohledně nemovitosti Orlí hnízdo, kterou použil jako legendu pro setkání s poškozeným a rovněž prokázal konkrétní znalosti o události, ke které mělo dojít v klubu Fléda několik dnů před projednávaným útokem na poškozeného. Obžalovaný uvedl, že po ukončení telefonátu obžalované s poškozeným dne 4. 11. večer, se spolu o věci bavili a ona mu mimo jiné sdělila, že ona má zajištěné alibi tím, že si vybrala v předmětném období v Campusu peníze. Takový údaj přitom odpovídá dokladu na č. l. 658 a úřednímu záznamu a fotodokumentaci na č. l. 590-596, z nichž se podává, že obžalovaná skutečně vybrala dne 4. 11. 2017 v čase 15:50 hod. z terminálu Komerční banky na ulici Netroufalky 770/14, Brno Bohunice v nákupním centru Campus Square částku 20 000 Kč, přičemž obžalovaná je při předmětném výběru zachycena

detailně bezpečnostní kamerou. Vysvětlení obžalované, že po ní obžalovaný požadoval zapůjčení finančních prostředků, což mu slíbila a sdělila mu tuto skutečnost, tedy že v sobotu 4. 11. učiní výběr a peníze mu předá, neobstojí, neboť postrádá logiku, proč by obžalovaná měla dopředu obžalovaného o natolik bezvýznamné události, jako je místo a čas, kde bude prostředky vybírat, informovala.

64. Dále z výpovědi obžalovaného vyplývá, že před setkáním s poškozeným dne 4. 11., měl základní znalosti ohledně nemovitosti ve vlastnictví poškozeného, konkrétně o restauraci Orlí hnízdo ve Zlíně, když věděl, že tato nemovitost je skutečně poškozeným v tomto období nabízena ke koupi, znal i přibližnou cenu a další detaily týkající se předmětné nemovitosti, jak vyplývá z výpovědi poškozeného, jakož i z SMS zasláné obžalovaným poškozenému (č. l. 616). Pokud obžalovaná vysvětluje popsané povědomí obžalovaného tak, že se nejspíš seznámil s nabídkou realitní kanceláře, prostřednictvím které je tato nemovitost nabízena a pak tyto informace bez jejího přičinění použil, pak takové vysvětlení je samozřejmě technicky možné, nicméně prostým nahlédnutím do nabídky realitních kanceláří Remax a Bravis, které inzerují prodej předmětné restaurace nelze zjistit některé detaily, které ve své výpovědi obžalovaný užil, když například ve své výpovědi (č. l. 269) uvedl, že když prezentoval poškozenému svůj zájem o koupi jeho restaurace „pochválil mu výhled z kuchyně“, přičemž takový konkrétní poznatek (tedy krásný výhled z označené části nemovitosti) se z nabídky RK nepodává a lze tak uzavřít, že ani v tomto ohledu výpověď obžalovaného nepostrádá věrohodnosti, pokud tvrdí, že o těchto věcech byl spraven obžalovanou.
65. Konečně pokud se jedná o znalosti obžalovaného týkající se průběhu večera, jenž strávili několik dnů před projednáváním událostmi obžalovaná s poškozeným v hudebním klubu Fléda, pak obžalovaný uvedl, že se od obžalované dozvěděl, že chtěla na koncertě ve Flédě, kam s poškozeným někdy koncem října zašla, tohoto otrávit, což se nepovedlo. Neřekla přesně čím, ale dolila tam trochu coly, a tato změnila barvu, což poškozený komentoval tak, že to není normální, že se mu to nezdá a po požití se mu udělalo zle. Pokud obžalovaná toto povědomí obžalovaného vysvětluje tak, že tam tedy nutně musel být toho večera taky, neboť ji asi sledoval, pak při vědomí, že popisovaná návštěva klubu měla delšího trvání, když ve smyslu výpovědi poškozeného tento postupně vypil celkem 4 drinky, konkrétně míchané nápoje alkohol-cola, si nelze představit, že by si přítomnosti obžalovaného dovozované obžalovanou, tato po celou dobu nevšimla, přičemž on naopak by měl natolik dobrý výhled, že by mohl popsat uvedené detaily, včetně důsledku spočívajícím v tom, že se poškozenému po požití nápoje udělalo zle, o čemž svědčí lékařské zprávy na č. l. 584-585 ze dne 28. 10. 2017.
66. Pozornosti rovněž nemůže ujít fakt, že dne 31. 10. 2017 realizoval obžalovaný svůj první telefonický kontakt s poškozeným z důvodu toho, jak sám uvedl, že mu obžalovaná řekla „aby mu zavolal“. Přestože v žádné části výpovědi obžalovaného není výslovně sděleno, že telefonní číslo na poškozeného mu dala právě obžalovaná, nelze ze souvislostí, které jinak z výpovědi obžalovaného vyplývají, uvažovat o závěru jiném. Za této situace ovšem vyvstává otázka, jakým jiným způsobem, nežli od obžalované, mohl obžalovaný telefonní číslo poškozeného získat a zejména pro jaký účel se tak mělo stát, přičemž jiné vysvětlení, nežli výše zmíněné, se ani logicky nenabízí a jedná se tak o další ze série nepřímých důkazů, které svědčí věrohodnosti verze obžalovaného. Již jen na okraj lze zmínit další detail výpovědi obžalovaného týkající se jeho obav ze setkání s poškozeným a z toho jak s ním má naložit, které obžalovaná vyřešila tím, že mu dala „prášek, který ho vytlumí“ (č. l. 269) a dále k témuž tématu uvedl, že mu poté obžalovaná nasypala 4 prášky do vody, což vypil a tyto léky konkretizoval tak, že jde o tablety, které u něho byly nalezeny s tím, že jde o léky, které sestra obžalované E. kradla v práci, kde pracovala s důchodci (č. l. 275), přičemž skutečně z protokolu o zadržení obžalovaného (č. l. 51-52) se podává, že prohlídkou obžalovaného bylo mimo jiné nalezeno plato léků 6 kusů Tiapridal 100 mg, přičemž z výpovědi znalkyně (č. l. 1345) se podává, že jde o lék, který se většinou používá na poruchy chování u starších lidí, kteří bývají neklidní a nervózní.

67. Tvzením obžalované, že minila ukončit vztah s obžalovaným, že tento měl být opustit do konce října a pouze v důsledku jeho přemlouvání měl odejít až o pár dnů později, příliš nesvědčí komunikace mezi obžalovanými tak, jak vyplývá z obsahu zasílaných SMS (č. l. 287-291), když ještě 20. 10. zasílá obžalovaná obžalovanému SMS ve znění „miláčku, běž prosím dnes s F. na box na 16 hod. a přes den někam ven, díky“ a téhož dne obžalovaný obžalované zasílá emotikony ve tvaru srdce a na oplátku obdrží od obžalované emotikony ve tvaru usměvavých smajlíků, přičemž jen tohoto dne si obžalovaní vymění navzájem celkem 20 SMS zpráv, jejichž tématem je zcela zjevně otázka možného těhotenství obžalované. Dne 21. 10. zasílá obžalovaná obžalovanému SMS ve znění „dobrou noc láska moje“, dále 24. 10. zasílá obžalovanému SMS ve znění „miláčku, udělej oběd dřív, líbám tě“, dne 4. 11. zasílá obžalovaná obžalovanému již zmíněnou SMS ve znění „Love you“ a dne 5. 11. v reakci na SMS zaslanou obžalovanou ve tvaru emotikonu vyjadřujícím úzkost, reaguje obžalovaný neprodleně SMS ve znění „všechno dobře dopadne, miluju tě“. Zmíněná komunikace mezi obžalovanou a obžalovaným ze dne 5. 11. má dle přesvědčení soudu v kontextu všech ostatních zmíněných důkazů jasné vysvětlení, a to vyjádření obav obžalované (zmíněný emotikon) z důsledků, které pro ni z vyšetřování pokusu vraždy jejího manžela mohou nutně vyplývat a reagující SMS obžalovaného je zjevnou snahou o její uklidnění. Vzhledem k tomu, že obžalovaná nenabídla k uvedené komunikaci s obžalovaným jiné vysvětlení, tedy popis existence nějakého jiného řešeného problému, jeví se být dané vysvětlení jediným možným. Ještě 6. 11. obžalovaný píše obžalované SMS ve znění „láska a neber žádné lexauriny“ a konečně SMS z téhož dne, kdy si obžalovaní dávají sraz v parku. Charakter této komunikace by na první pohled mohl dávat za pravdu tvrzením obžalovaného v tom smyslu, že vztah s obžalovanou vůbec nebyl před skončením, naopak že plánovali dítě a společnou budoucnost, resp. alespoň takto to mohl obžalovaný v důsledku projevů obžalované vůči němu chápat a naopak uvedenou komunikaci lze těžko zasadit do rámce tvrzení obžalované, že jejich vztah byl ukončen. Na takovém závěru nic nemění ani vysvětlení obžalované ve vztahu k SMS ze dne 4. 11. ve znění „Love you“, kterou údajně měla omylem poslat obžalovanému, ač toto bylo původně adresováno M.Š., když tento svědek nějaký aktuální intimní vztah s obžalovanou, který by charakteru takové zprávy mohl odpovídat, popřel. Při pozornějším vyhodnocení všech projevů obžalované ve vztahu k obžalovanému však lze učinit závěry odlišné od představ obžalovaného. Pokud tedy jde o míru rozvratu vztahu obžalovaných v tomto období, nelze zřejmě činit kategorické závěry když na jedné straně stojí shodné tvrzení obžalované se svědky E. G., S. T. a F. D. v tom smyslu, že vztah obžalovaných byl skutečně ve finální fázi, čemuž může nasvědčovat i komunikace mezi obžalovanou a její sestrou ze dne 30. 10. 2017 tak jak je zaznamenáno na č. l. 1049, v níž řeší stěhování obžalovaného, proti němuž stojí osamocené a tudíž nepřesvědčivé odmítavé tvrzení obžalovaného, které si však nejspíš je třeba vyložit pouze jako jeho zbožné přání, aby vztah s obžalovanou byl trvalým. Pravdě nejbližší zřejmě bude závěr, že z pohledu obžalované již obžalovaný jako dočasný partner vyčerpал svůj potenciál a stal se nechtěným, nicméně pro spáchání projednávaného skutku vhodným.
68. S tématem v jakém stádiu se vztah obžalovaných ke konci října 2017 nacházel, úzce souvisí výsledky domovní prohlídky v bytě obžalované, jakož i ve sklepní kóji č. 12 k bytu příslušející (č. l. 395-416). Z fotodokumentace v rámci tohoto úkonu provedené se na č. l. 413-414 podává nález černých igelitových pytlů a z protokolu o vydání věci na č. l. 660 a 663 se pak podává, že obžalovaná G. vydala pro účely trestního řízení obsah těchto pytlů, a to mimo jiné hnědou peněženku, občanský průkaz, cestovní pas, platební karty a zákaznické karty na jméno J.K. a dále oděvní svršky, a to modré riflové kalhoty, kostkovanou košili, kožený pásek, pánské sako a šortky, zimní černou bundu a dva kusy ponožek, a z výpovědi obžalované se podává, že s ohledem na plánované vystěhování obžalovaného z jejího bytu zadala S. T. úkol, aby osobní věci, které v bytě po obžalovaném ještě zůstaly, odnesl. Z výpovědi svědka S.T. se pak podává, že takto učinil a uložil je právě ve sklepní kóji č. 12. S ohledem na výše učiněný závěr soudu, pak je třeba při prokázání faktu, že ještě noc ze 4. na 5. 11. trávili obžalovaní společně v bytě obžalované řešením tématu jak se z nastalé situace vyvinut, je pak vysvětlení obžalované a S.T. v tom smyslu, že odklizení osobních

věcí, tedy dokladů, platebních karet a svršků obžalovaného bylo pouze úklidem věcí, které už do bytu nepatřily, silně nepřesvědčivé, neboť měla-li ještě v tomto období obžalovaná zapotřebí s obžalovaným komunikovat jako s osobou blízkou (což je zřejmě nutno chápat jako účelovou pózu, jak bylo výše rozepsáno) a měla-li v tomto období ještě zapotřebí mu půjčovat peníze, jak sama uvedla, pak není možné učinit jiný závěr, než že odklizení osobních věcí obžalovaného z bytu obžalované mělo za cíl spíše zahlazování stop, které by pachatele útoku na poškozeného mohly s osobou obžalované spojovat, když v opačném případě by obžalované nic nebránilo obžalovanému věci předat společně se zapůjčovanou částkou při jejich následném setkání v parku, jak výše rozvedeno, či při jiném vhodném okamžiku a civilizovanou formou. Takový závěr nabývá na významu zvláště s ohledem na charakter věcí, které byly ve sklepní kóji ukryty, když při pominutí svršků obžalovaného, se jedná o důležité osobní doklady a platební karty, tedy předměty, bez nichž je běžný život člověka nemyslitelný a taková činnost, jejímž vykonavatelem byl na pokyn obžalované S. T., tedy při vědomí tvrzení obžalovaného, že po něm obžalovaná žádala, aby odcestoval do Prahy, představuje zjevně výraz zmatku a chaosu, v němž se obžalovaná bez hlubší rozvahy pokoušela z důvodů zřejmých, vlastní spojitost s osobou obžalovaného odstranit.

69. Pokud jde o popis okamžiku, kdy se obžalovaná G. podle její vlastní výpovědi měla dozvědět od obžalovaného K., že pachatelem útoku na poškozeného ze dne 4. 11. je s největší pravděpodobností on, pak tato uvedla, že v pondělí dne 6. 11. někdy po obědě telefonovala obžalovanému, že jde venčit psy a mohou si dát sraz za tím účelem, aby mu zapůjčila k jeho požadavku peníze. V parku se s K. setkali a ona mu kromě předání peněz sdělila, co se stalo manželovi a že kvůli tomu byla na výslechu a je v okruhu podezřelých a také mu řekla, že má pocit, že ji někdo sleduje. Obžalovaný jí měl odvětit, že nesledují ji, ale jeho a dále jí řekl, že v tom lomu byl on a že prý za to dostane 20 let, z čehož získala podezření, že K. má něco společného s útokem na jejího manžela. Mimo to ji K. v průběhu rozhovoru prohlížel, zda na sobě nemá nějaký odposlech (č. l. 233verte). Obžalovaný ve své výpovědi o průběhu setkání v parku dne 6. 11. uvedl, že byl telefonicky vyzván obžalovanou k setkání v parku a na tomto setkání kromě toho, že mu obžalovaná dala 9 000 Kč a chtěla po něm, aby odjel na týden do Prahy, mu dala jasná pravidla toho, co má říkat na policii, že má zapírat, a pokud by se měl přiznat, tak ať uvede, že to udělal on ze žárlivosti. Tvrzením obou obžalovaných odpovídají SMS zprávy, které si ohledně setkání v parku dne 6. 11. kolem 13. hod. zaslali a v tomto smyslu tedy pochybnosti o setkání obou obžalovaných nepanují. Skutečnost, že se popis rozhovoru mezi oběma obžalovanými na tomto setkání navzájem zcela liší, není podstatná natolik, jako skutečnost vyplývající z verze podané obžalovanou, tedy její tvrzení, že tohoto dne se poprvé od obžalovaného dozvěděla, že by mohl mít s celou věcí něco společného, avšak vzhledem k tomu, že si obžalovaný v minulosti mnohokrát vymýšlel, příliš mu nevěřila. Takové tvrzení obžalované není vysvětlitelné jiným způsobem, než tak, jak uvádí obžalovaný K., tedy v tom smyslu, že obžalovaná, s ohledem na svou účast na skutku ve smyslu popsaném obžalovaným, o útoku na poškozeného dne 4. 11. věděla od samého počátku a nedozvěděla se tedy o možném pachatelství obžalovaného až dne 6. 11., neboť v opačném případě by natolik závažné informace, které se od obžalovaného při setkání v parku měla dozvědět, a které je třeba vyhodnotit jednoznačně jako doznání ke skutku, ve svém prvotním výslechu před soudem (č. l. 68-74) netajila, a to tím spíše, že jak sama uvedla, neměla k obžalovanému hlubší vztah a neměla tudíž důvod tohoto chránit, když naopak, jak sama uvedla, s poškozeným plánovali společnou budoucnost v rodinném domě v Řečkovících. Pokud obžalovaná uvádí, že K. byl lhář, a že si vymýšlel, a tudíž si nebyla jeho tvrzením jistá (č. l. 250) a měla tedy pouze podezření, že má K. něco společného s útokem na jejího manžela (č. l. 247verte), tak z pohledu soudu bylo, dle výpovědi samotné obžalované, vyjádření J.K. v pondělí dne 6. 11. 2017 při jejich schůzce v parku zcela jednoznačné a neposkytující prostor k pochybnostem z následujících důvodů. Poškozený F.D. (č. l. 110) uvedl, že tentýž den, kdy se událost stala (4. 11. 2017), mluvil se svojí manželkou, popsal jí, co se stalo a ona byla velice překvapená. Dva dny poté, tedy 6. 11. 2017, se obžalovaná ve smyslu vlastní výpovědi dozví od obžalovaného, že „byl v lomu a teď mu hrozí 20 let a nezbyvá mu, než si sehnat zbraň a zastřelit ho“ (č. l. 233verte) a „docvaklo jí, že byl v tom lomu, ale věděla,

že mívá závratě a tak si myslela, že stál někde za rohem a někoho jiného navedl, aby to udělal“ (č. l. 233verte) a přes jednoznačnost těchto vyjádření obžalovaného se obžalovaná v rámci svého výslechu ve vazebním zasedání dne 9. 11. 2017 (č. l. 68-74), tedy pouhé tři dny poté, kdy se má zcela věrohodně dozvědět o pachateli útoku vůči jejímu manželovi, ani slovem nezmíní o pachateli takového skutku, a to přesto, že na závěr vazebního zasedání byla vzata do vazby, přičemž ani tato skutečnost ze soudu neznámého důvodu jí nemotivuje k jedinému myslitelnému logickému závěru, aby ona, „jež nemá s pokusem vraždy jejího manžela vůbec nic společného“, neodvrátila pozornost orgánů činných v trestním řízení správným směrem, tedy na skutečného pachatele útoku. Tento moment svědčí více než jakýkoliv jiný z nepřímých důkazů o vině obžalované ve smyslu výroku tohoto rozsudku, tím spíše, že ani v jedné ze svých výpovědí, včetně výpovědi před soudem, obžalovaná této zcela zásadní skutečnosti nevěnovala ani pokus o vysvětlení. Již méně zásadní, ale přesto důležitý je další poznatek z výše uvedené výpovědi obžalované (č. l. 69), kdy mj. uvedla, že se 6. 11. 2017 setkala s obžalovaným z toho důvodu, že od něj potřebovala vrátit peníze, které jí dlužil a „přestože si myslela, že jí dá nějaké peníze, nic jí nedal“, přičemž ve všech již následujících výpovědích obžalované tato tvrdila pravý opak, že setkání dne 6. 11. 2017 s K. bylo z její strany motivováno zcela opačně, kdy naopak chtěla K. peníze půjčit, z kteréhožto důvodu navštívila bankomat v Campusu, o kterémžto důkazu je pojednáno výše.

70. Pokud jde o vyhledávání a následný tisk dokumentů týkajících se pozemků v oblasti lomu Hády, které měla dle výpovědi obžalovaného zajistit obžalovaná na jejím stolním počítači v bytě na ulici XXXXX před jeho odchodem na setkání s poškozeným, pak z historie internetového prohlížeče stolního počítače obžalované (odborné vyjádření z odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat č. l. 756-757) bylo zjištěno, že v uvedeném PC byly navštíveny stránky a vyhledávány údaje týkající se termínů jako „pozemkové právo“, „smlouva o prodeji pozemku“, „Klajdovka“, „přepočty ploch z hektaru na m²“, „ceny zemědělské půdy“ a podobně, a to dne 4. 11. 2017 v období od 12:35 do 12:49 hod. Z výpovědi obžalovaného vyplývá, že tuto činnost prováděla obžalovaná, a to těsně poté, kdy dohovořil s poškozeným, s nímž si domluvil na 16 hod. sraz na parkovišti před hotelem Velká Klajdovka. V tomto ohledu se jedná o jediný zásadní nesoulad výpovědi obžalovaného s objektivně zjištěnými důkazy, neboť při vědomí, že telefonický rozhovor mezi poškozeným a obžalovaným proběhl v 13:16 hod., je zjevné, že vyhledávání pozemkových témat výše zmíněných na PC obžalované proběhlo již asi půl hodiny před tím. Pro tento časový nesoulad části výpovědi obžalovaného, má soud vysvětlení, že obžalovaný zaměnil příčinu vyhledávání uvedené tematiky obžalovanou na internetu s jiným telefonickým hovorem, a to rozhovorem mezi obžalovanou a poškozeným, který proběhl v 12:32 hod., když v rámci tohoto rozhovoru s poškozeným, dala obžalovaná najevo, že původně plánovaný společný program, tedy návštěva Orliho hnízda, neproběhne. Je třeba znovu připomenout původní výpovědi svědků, kteří v předmětném bytě přebývali společně s obžalovanou, konkrétně to, kde se v danou chvíli který z nich zrovna nacházel, když k tomuto tématu uvedl svědek F. D., že on, poté co vstal, byl celý den venku s kamarády, pouze se domů zastavil na oběd, přičemž doma registroval pouze svoji matku a K. a E. G. se svým přítelem byli u rodičů v Ostrožské Lhotě. Ve stejném duchu vypověděli ve svých původních výpovědích svědci E. G. a S. T., přičemž k jejich nově přetvořené verzi soud z důvodu, které rozepsal výše, nepřihlédl. Při vědomí, že obžalovaný popsal svoji přítomnost v bytě obžalované dne 4. 11. ve shodě se svědkem F. D. a při vědomí obsahu analýzy výpisu telekomunikačního provozu, z něhož se podává, že v předmětném období, tedy dne 4. 11. konkrétně od 12:21 do 13:22 hod. byla SIM karta mobilního telefonu používaného obžalovaným registrována v dosahu bydliště obžalované, je pak třeba připomenout již výše učiněný závěr, že výpověď obžalované, že obžalovaného v bytě registrovala naposledy, když přespal v noci ze dne 2. na 3. 11. není věrohodná. Byl-li tedy obžalovaný v bytě obžalované a tvrdí-li, že tím kdo vyhledával uvedená témata na PC byla obžalovaná, pak takové tvrzení je věrohodné a logické i s ohledem na činnost, k níž došlo na osobním počítači obžalované o pouhých 9 minut později po ukončení návštěvy stránek internetového prohlížeče týkajících se pozemků na Klajdovce, když v 12:58 hod., jak je opět patrné z odborného zkoumání z odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, došlo na stejném počítači

k přihlášení a následnému výběru zboží (a to až do času 13:41 hod.) na webových stránkách obchodu s potravinami – „Rohlík.cz“. Tato minimální časová spojitost mezi ukončením prohlížení jedné internetových stránek a následným výběrem zboží u jiného subjektu ve spojení s výše uvedeným tvrzením obžalovaného, jež bylo vyhodnoceno jako věrohodné, pak dává za pravdu obžalobě v tom smyslu, že aktérem jedné i druhé činnosti na svém počítači byla právě obžalovaná a nikoli obžalovaný. Pokud totiž obžalovaná tvrdí, že v předmětné části dne nebyla v bytě, neboť zrovna v okolí domu sportovala, pak takové její tvrzení je nejen v rozporu s výpovědí obžalovaného, ale tomuto nesvědčí ani charakter objednávky, která byla u výše uvedené společnosti objednána, neboť jde začasť o zboží specifického druhu, jehož výběr předpokládá určité praktické znalosti, které u dosud nedospělého chlapce předpokládat nelze. Seznam zboží se nachází na č. l. 1210 a z tohoto je patrné celkem 178 položek různého zboží, konkrétně cukrovinek, běžných potravin, alkoholu, pochutin, koření, zeleniny, ovoce, nealko pití, mléčných výrobků, pečiva, masných výrobků, čajů a drogistického zboží, přičemž hodnota nákupu činí 9 955 Kč. Pokud obžalovaná uvedla, že předtím, než odešla z bytu požádala S.T. a jejího syna F., aby objednávku učinili, pak taková verze je podepřena pouze novou změněnou výpovědí svědka S.T., která byla vyhodnocena již výše jako nevěrohodná. V této výpovědi před soudem svědek uvedl, že objednávku na Rohlík.cz činil on a F. D. podle seznamu, který byl umístěn na okně a objednávku v konečném důsledku dokončil a odeslal právě F.. Svědek F. D. ve své výpovědi však uvedl obecně, že objednávky zboží přes Rohlík.cz dělávaly obě ženy v domácnosti, tedy jeho matka a E. G., přičemž pro objednávku zboží je třeba mít uživatelský účet, o kterém on však nic neví. Mimo to, jak bylo již výše uvedeno, v sobotu dne 4. 11. svědek S.T. v bytě neregistroval. Změněný popis události tak, jak vyplývá z přípisu svědka F.D. na č. l. 1299, pak soud chápe stejně jako změněnou výpověď svědka S.T. za pokus novým popisem události podepřít výpověď obžalované, když jejich původní výpověď s verzí obžalované nekorespondovala. Závěrem tak lze uvést, že tvrzení obžalovaného v tom smyslu, že ho před setkáním s poškozeným na Hádech vybavila listinami týkajícími se tématu cen místních pozemků právě obžalovaná, je věrohodné, na rozdíl od verze obžalované, která je v rozporu s ostatními provedenými důkazy.

71. Odborné vyhodnocení výpovědí obou obžalovaných vyznívá rovněž ve prospěch výpovědi obžalovaného K.. Znalkyně v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem uvedla, že u obžalované E. G. zjistila tendenci ke zkreslování a k zamlčování pro ni potencionálně nepříznivých skutečností a přestože neupřímnost a možné lhaní je dle testových ukazatelů přítomno i u obžalovaného K., jsou příznaky patrné ve větší míře u obžalované, než u obžalovaného. Co je ale podstatné, znalkyně k osobě obžalovaného dále uvedla, že v situaci charakterizované vyšetřováním případu neboli v zátěžové situaci, nedokáže obžalovaný dlouhodobě snášet zatížení přímého lhaní, o čemž po jeho počáteční snaze lhát, svědčí jeho doznání u prvního výslechu, a dále znalkyně vyloučila možnost, že by obžalovaný vypověděl pravdivý příběh a od určitého bodu ho teprve účelově přetvořil a v takovém líčení události do detailů pak setrval až do konce. Pokud jde o motiv jednání, pak při vědomí, že obžalovaný uvedl ve své výpovědi, že obžalovaná nechtěla nadále setrvat v manželství s poškozeným, ale obávala se majetkových důsledků případného rozvodu, když naopak smrt poškozeného by její situaci řešila po materiální stránce výrazně lépe, pak s tímto tvrzením obžalovaného rovněž korespondují závěry znalkyně, která uvedla, že obžalovaná má vysoké ambice a je zaměřena především na naplňování vlastních zájmů a potřeb, přičemž vztah k manželovi F.D. byl čistě pragmatický, bez jakýchkoliv niterných či hlubokých citů a dále znalkyně uvedla, že vzhledem k tomu, že manžel mohl kdykoliv změnit závět' a vědomí, že se kolem něj pohybovalo mnoho mladých žen, mohla obžalovaná chápat za znejišťující. Ve vztahu k manželovi je u obžalované patrná zjištěná motivace, což v kombinaci s pocitem oprávněnosti, problematickým charakterem a neochotou odkládat nasycení vlastních tužeb a potřeb, mohlo u obžalované tvořit zjištěnou motivaci k potřebě změnit ustálené poměry. Konečně pokud jde o porovnání významu, který vzájemný vztah obžalovaných pro každého z nich reprezentoval, se znalkyně vyjádřila tak, že ze začátku šlo o vzájemné okouzlení, ale současně byl vztah už od svého vzniku v patrné nerovnováze, kdy obžalovaná do vztahu vstoupila s cílem uspokojování svých potřeb (sexuálních,

potvrzení vlastní atraktivitu, pozornosti a obdivu), avšak vážný vztah nehledala, na druhé straně obžalovaný K. velmi stál o trvalé partnerství s obžalovanou, na kterou se citově zcela upnul a vytvořil si k ní závislý vztah. Takové závěry znalkyně plně odpovídají vyjádření obžalovaných, pokud jde o plánování další budoucnosti, když obžalovaný na rozdíl od obžalované toužil stvrdit svůj vztah s obžalovanou společným dítětem. Pokud se pak jedná o tvrzení obžalovaného, že byl do událostí, k nimž došlo dne 4. 11. 2017 vmanipulován opakovaným přesvědčováním obžalované, že pro jejich vzájemný další vztah je likvidace manžela nezbytná, čemuž s ohledem na závislost na obžalované podlehl, pak i takové části výpovědi obžalovaného, svědčí závěry znalkyně, která uvedla, že obžalovaná se vůči obžalovanému nacházela v dominantní pozici, a to po celou dobu vztahu a měla mnohem zásadnější vliv na rozhodování a chování J.K., nežli byl vliv opačný.

72. Ze všech výše popsaných důvodů lze učinit závěr, že zatímco výpověď obžalovaného J.K. věrohodnosti nepostrádá, výpověď obžalované E. G. je v mnoha ohledech zatížena nelogičností, či dokonce některé její části jsou zcela vyvráceny. Že má obžalovaná v podstatě na každou skutečnost, která jí z trestné činnosti usvědčuje tak, jak jsou popsány výše, vždy nějaké vysvětlení, ještě neznamená, že se jedná o vysvětlení věrohodné, neboť těchto momentů je celá řada a tím jak byly námitky obžalované postupně vyvráceny, došlo logicky k oslabení věrohodnosti výpovědi obžalované na minimum. Společně se závěry znalkyně výše zmíněnými tak lze konstatovat, že neexistují důvodné pochybnosti o tom, že pro obžalovanou E.G. nemělo další setrvávání v manželství s F. D. již žádný význam a bylo v jejím zájmu, svobodný způsob života nezatížený běžnými manželskými konvencemi, který dosud vedla, dát do souladu s jejími zájmy i formálně, přičemž rozvod manželství pro ni nebyl přijatelným řešením, o čemž jasně vypověděl obžalovaný J.K., který uvedl, že mu obžalovaná v minulosti řekla, že s manželem zůstat nechce, ale zároveň nechce zůstat bez peněz a kdyby došlo k rozvodu, tak by neměla nic. Takovému předpokladu obžalované nelze nic vytknout, neboť rozvodem se ruší společné jmění manželů, do něhož spadají všechny movité a nemovité věci, které jeden či oba manželé nabyli v době manželství a na jejichž nákupu se společně podíleli, případně hradili ze společných prostředků, včetně vydělaných peněz a při vědomí, že zásadní podstata značného majetku manžela obžalované F.D. pocházela z doby před uzavřením jejich manželství, pak tímto způsobem by na takový majetek obžalovaná nedosáhla. Naopak smrt manžela by z tohoto pohledu řešila situaci obžalované ideálně, neboť si tato byla nutně vědoma obsahu notářského zápisu sepsaného dne 5. 5. 2014 (č. l. 665) když z tohoto se podává závěť F.D., kterou za dědičku veškerých svých nemovitých věcí, či spoluvlastnických podílů na nemovitých věcech v k. ú. XXXXX, obec Zlín, povolal právě obžalovanou a současně zákonné dědické podíly jeho synů zásadně omezil tak, že syn F.D. by v případě jeho smrti obdržel 25 % svého zákonného dědického podílu a syn A.L. by obdržel 35 % svého zákonného dědického podílu a zbývající části zákonných dědických podílů uvedených synů by obdržela obžalovaná. Dědický podíl syna F.D. zůstal neomezen. Pokud obžalovaná ve své výpovědi (č. l. 239 verze) odmítá souvislost obsahu závěti s tlakem své osoby, od čehož se distancuje a tvrdí, že v této záležitosti nic nepřipravovala ani neformulovala, pak o opaku svědčí obsah e-mailu (č. l. 788) z něhož se podává, že z vlastní e-mailové adresy odeslala dne 23. dubna 2014 notářce ve věci činné podklady k sepsání závěti manžela, když z tohoto e-mailu je zřejmé, že je jí znám termín schůzky s notářkou, na které má být prohlášení manžela učiněno a čeho se má týkat. Tímto momentem, tedy sepsáním závěti, jež obžalovaná, jak z obsahu e-mailu patrno, iniciovala, padnuly z jejího pohledu důvody toho, proč by měl její manžel být dále naživu a do takového závěru zapadá další část výpovědi obžalovaného v tom smyslu, že se před ním obžalovaná zmiňovala o tom „že se těší, až manžel chčípne, ale neví, jak to má udělat“ a také tvrzení, že již déle nechce čekat, neboť „až jí bude padesát, už si života neužije“.

73. Na tomto místě je třeba se vyjádřit k dalším dílčím nesrovnalostem ve výpovědi obžalovaného K., který dotázán, kdy se od obžalované dozvěděl, že chce manžela zabít, uvedl, že to neví přesně, ale mohlo to být dva nebo tři dny před sobotou 4. 11., avšak z další části výpovědi obžalovaného vyplývá, že v důsledku tohoto přání obžalované, si koupil SIM kartu pro kontakt s poškozeným,

příčemž to se stalo již dne 31. 10. 2017, a tedy v tomto detailu je výpověď obžalovaného nepřesná. Nicméně zda je touto částí výpovědi obžalovaného míněno, že se někdy na konci měsíce října dozvěděl od obžalované o konkrétním plánu likvidace poškozeného v lomu na Hádech, či se od obžalované poprvé dozvěděl o její tendenci manžela se zbavit obecně, není zřejmé, když z jiných důkazů se podává, že úvahami o likvidaci poškozeného se oba obžalovaní mohli reálně zabývat již mnohem dříve. Sám obžalovaný totiž ve své výpovědi uvádí, že dne 28. 10. o půl 7 ráno, ho obžalovaná vzbudila s tím, že se pokusila otrávit manžela v klubu Fléda a v souvislosti s nepotvrzenou výpovědí obžalovaného, že se obžalovaná měla poškozeného tendenci zbavit v minulosti již víckrát tak, jak je rozvedeno v následujícím odstavci, pak musel obžalovaný přinejmenším již v tomto období mít ze strany obžalované v této záležitosti vážné signály. K uvedenému přistupuje i další část výpovědi obžalovaného, že informace ohledně metanolu na jeho mobilním telefonu vyhledávala obžalovaná (příčemž je nerozhodné, kdo tak činil) a v této souvislosti je třeba zmínit i obsah výpovědi svědka H., že v září nebo počátkem října po něm požadoval obžalovaný půl litru metanolu na otrávení manžela jeho přítelkyně a při tomto vědomí, se pak úvahy o možné likvidaci poškozeného ze strany obžalovaných posouvají již na přelom září nebo října roku 2017. Z výpovědi svědka Z.S. by pak bylo možno nabýt dojmu, že tyto úvahy obžalovaných se mohou posouvat dokonce již do období přelomu měsíců září a srpna, neboť svědek uvedl, že od T.D. slyšel, že se mu obžalovaný svěřil, že s obžalovanou plánují zabít poškozeného a takové tvrzení zasazuje právě do výše uvedeného období a dále měl T.D. konkretizovat i způsob, jakým vraždu obžalovaný plánoval provést, konkrétně chtěl poškozeného srazit nákladřákem. Při vědomí, že svědek T.D. tyto konkrétní údaje svědka S. nepotvrdil a pouze obecně se k plánům obžalovaného, jak se dostat k majetku, vyjádřil ve smyslu výše uvedeném, pak není možno vyloučit, že v tomto ohledu není upřímná výpověď nejen obžalované G., ale i výpověď obžalovaného K., nicméně vzhledem k tomu, že případné potvrzení výše rozvedených hypotéz některým z obžalovaných, by těmto výrazně přitížilo, je pochopitelné, že vzájemné domluvy na toto téma (pokud k nim skutečně došlo), předcházející projednávanému skutku, obžalovaní logicky popírají. K dokreslení takové úvahy je možno použít i obsah historie internetového prohlížeče obžalovaného K. tak, jak tento byl k návrhu obhajoby prováděn jako důkaz (č. l. 1371-1373). Při vědomí takto zásadně nejasné důkazní situace pak nelze než pochopit postup orgánů činných v přípravném řízení, které se zaměřily pouze na skutek ze dne 4. 11. 2017, k němuž naopak zajistily důkazního materiálu dostatek.

74. V oblasti nepotvrzených hypotéz zůstává rovněž tvrzení obžalovaného v tom smyslu, že v minulosti od obžalované slyšel, že „už se manžela pokusila třikrát zabít, nejprve za pomoci popelníku, poté se ho snažila otrávit jídlem a potřetí mu dala něco do pití na nějakém koncertu“. Vzhledem k vyjádření poškozeného (který ani v nejmenším nepřipouští účast své manželky na trestné činnosti) v tom smyslu, že taková tvrzení jsou nesmysly, neboť nic takového se nestalo, je třeba chápat za možný a ve světle událostí příštích i pravděpodobný, alespoň jeden z pokusů obžalované zabít svého manžela, a to výše popsanou událost, k níž došlo koncem října 2017 v klubu Fléda, když tuto událost obžalovaný okomentoval tak, že když se dne 28. 10. o půl 7 ráno vzbudili v bytě obžalované, tato mu sdělila, že se pokusila otrávit manžela, ale nepodařilo se to. Nicméně vzhledem k nedostatku jakýchkoliv dalších relevantních důkazů, je třeba zdůraznit, že účast obžalované na popsaném jednání vůči svému manželovi v klubu Fléda, zůstává v oblasti nepotvrzených hypotéz a na důkazní situaci v této trestní věci, se žádným způsobem nepodílí. Závěrem tedy k té části výpovědi obžalovaného, jež se zabývá motivem jednání obžalované, je třeba uvést, že i v tomto případě nezůstávají tvrzení obžalovaného osamocena, ale mají podporu v důkazech jiných. Pokud se obžalovaná hájí tím, že neměla zapotřebí se podílet na vraždě manžela z majetkových důvodů, neboť výše jejího osobního majetku je pro běžný život více než dostačující, pak je třeba uvést, že přestože jsou majetkové poměry obžalované skutečně utěšené, jak vyplývá z její vlastní výpovědi potvrzené i výsledky finančního šetření (č. l. 815-817), přesto tyto zjevně nedosahovaly takové výše, aby mohla obžalovaná realizovat své představy života, o nichž hovoří ve své výpovědi obžalovaný tak, že „si přeje nádhernou vilu, třeba tak za 20 mil.“ a namísto toho

byla nucena sdílet malý byt v panelové výstavbě s obžalovaným a dalšími třemi členy své širší rodiny.

75. Pokud jde o obsah videozáznamu zajištěného z mobilního telefonu obžalovaného (viz odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat na č. l. 751-753) pak z tohoto se podává malý výsek dne tráveného obžalovanými na společně dovolené v Egyptě v létě 2017, kdy obžalovaný jejich vzájemný rozhovor v rámci prohlídky starobylých památek zaznamenával na svůj iPhone, přičemž z tohoto se podává výzva průvodce ať si po vhození mince pro štěstí něco přeje a k dotazu zda bude svatba, sděluje obžalovaná do kamery, že bude rozvod a dále bez bližších souvislostí obžalovaná uvádí, že bude buď rozvedená nebo bude vdova. Přestože by v souvislosti s výše rozvedenými důkazy mohlo takové vyjádření naznačovat úvahy, či alespoň narážky obžalovaných na téma likvidace manžela obžalované, ponechal soud obsah tohoto záznamu bez důkazních důsledků, neboť bez znalosti zbytku obsahu rozhovoru obžalovaných, který je ze záznamu špatně slyšitelný, nemusí nutně jít o rozhovor na dané téma.
76. Přestože obžalovaný nesouhlasí s tím, že se dopustil jednání vůči poškozenému v úmyslu se obohatit a z tohoto důsledku viní pouze spoluobžalovanou, tohoto přesto výsledky dokazování z takového závěru usvědčují. Nejen, že obžalovaný sám ve své výpovědi uvedl, že mu obžalovaná za zabití manžela slíbila 50 mil. Kč, ale i z výpovědi svědků se zistítný motiv podává, když svědek S. uvedl, že mu obžalovaný řekl, že „když by ho zabili, tak z toho bude miliarda“, dále svědek D. uvedl, že obžalovaný „byl posedlý tím, že se s obžalovanou bude mít dobře“ a dále uvedl, že vztah s obžalovanou obžalovaný udržoval „jak z citových tak finančních důvodů“ a konečně i z výpovědi svědka H., který uvedl, že „pochopil, že tam jde o peníze“. Takovému závěru ostatně svědčí i nedobrá majetková situace obžalovaného, který neměl žádný pravidelný příjem a žil dlouhodobě víceméně příživnickým způsobem života, když parazitoval na obžalované a měl dokonce potřebu tuto okrást o peníze a zlato. Pokud sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl „řekla mi, že když to udělám, tak mám slíbených 50 mil., mě ale ty peníze nezajímaly, já bych si je snad ani nevzal“, pak za předpokladu, že by se plán, který obžalovaní naplánovali a uskutečnili, skutečně vydařil, nemá soud pochybnosti o tom, že by se za své jednání obžalovaný odměnu přijmout nezdráhal. Současné však je třeba přiznat relevanci jinému tvrzení obžalovaného, že hlavním motivem proč vyhověl návrhu obžalované, bylo to, že ji měl skutečně rád, chtěl s ní žít, chtěl s ní spojit svou budoucnost a mít s ní dítě a vzhledem k tomu, že takové závěry jednoznačně potvrzuje již výše zmíněný závěr znalkyně, lze uzavřít, že motivací jednání obžalovaného nebyl v první řadě ani tak zistítný moment, jako spíš snaha vyhovět naléhání obžalované, když v opačném případě jak sám uvedl, zvažovala obžalovaná ukončení vztahu. Takový závěr s ohledem na výše učiněný rozbor důkazních prostředků lze opřít konkrétně o tvrzení obžalovaného, že nátlak obžalované, aby odstranil jejího manžela spočíval v tom, že mu opakovaně sdělovala, že „pokud se nepodaří manžela usmrtit, tak už spolu nebudou a přeruší s ním milenecký vztah“ (č. l. 268 verte), dále že na něho tlačila tím, že „jestli spolu chtějí být, tak jim v tom překáží manžel“ (č. l. 282), dále „že si nebude moci ponechat jejich společné dítě, že si nechá píchnout injekci a že s ním nebude“ (č. l. 1166 verte a podobně).

Doplnění důkazní situace

77. V důsledku zrušení původního rozsudku ve věci vyhlášeného dne 28. 5. 2019 došlo v rámci hlavních líčení konaných dne 25. 8. 2020 a 7. 10. 2020 k doplnění důkazní situace ve smyslu pokynů odvolacího soudu následovně.
78. K žádosti nalézacího soudu na vypracování odborného vyjádření ve smyslu zadání formulovaného na č. l. 1787 zpracoval Kriminalistický ústav policie ČR požadované odborné vyjádření (č. l. 1926-1929) a z tohoto se podává, že z paměti mobilního zařízení Apple iPhone 7 Plus (náležejícího obžalovanému) byla provedena záloha a následně byla vygenerována zpráva, která obsahuje požadovaná data za období od 8. 7. 2017 do 7. 11. 2017, přičemž tato data vykopírovaná z mobilního zařízení pomocí forenzních nástrojů jsou konkretizována na č. l. 1927-1928 a detailní obsah tohoto značného objemu dat se nachází v rámci přílohy odborného vyjádření na č. l. 1929

(6 ks BluRay disků) a z pohledu soudu neobsahují žádný důkazně použitelný materiál. Přesto k návrhu stran byla z těchto obnovených souborů některá data jako důkaz provedena. K návrhu státního zástupce byla část dat vyznačená na č. l. 2355 přehrána a má-li toto krátké video dokumentovat nevhodnost chování obžalované vůči osobě, se kterou telefonicky hovor vedla, pak je třeba uzavřít, že jde o důkaz zcela irelevantní. Pokud jde o návrhy obžalované, konkretizované v modré plastové složce vedené jako příloha spisu, pak pokud má být video IMG 2852 důkazem, že se obžalovaný již 10. 7. 2017 s osobou J.K. bavil o místě činu (Klajdovka na Hádech), pak z vysvětlení obžalovaného k tomuto důkazu, v souladu s důkazem samotným vyplývá pouze to, že kdysi v minulosti předmětný kamenný sráz slézal a nic víc. Pokud má video IMG 2857 podle obžalované dokladovat, že se obžalovaný s J.K. 10. 7. 2017 baví o půl milionu Kč, které má obžalovaný údajně získat od H., pak jde rovněž o důkaz bez bližšího vztahu k projednávané věci. Pokud má video IMG 2921, pořízené 11. 7. 2017, podle obžalované dokladovat, že obžalovaný dlužil J.K. peníze, pak otázka, kterou si obžalovaná klade, jak měl obžalovaný J.K. dluh splatit, je rovněž bez bližšího vztahu k projednávané věci. Pokud mají videa IMG 2727 a IMG 2728 dokumentovat slovní agresivitu obžalovaného vůči H., pak toto je zřejmé, ale rovněž bez jakéhokoli vztahu k projednávané věci. Z fotografií navržených obžalovanou k provedení jako důkaz na straně 2-4 předmětné modré složky byl pro ukázkou proveden důkaz jediný, a to fotografie IMG 3429.JPG, když z vyjádření obžalované se podává, že všechny ostatní fotografie mají prokazovat stejnou věc, a to zadluženost obžalovaného, pak ano, z provedeného jednoho důkazu se takový závěr může podávat, ale je třeba zmínit, že o finanční potřebnosti obžalovaného nemá soud od počátku žádných pochybností a důkazů v tomto směru již v původním řízení bylo provedeno dostatek. Pokud obžalovaná zmíněnými důkazy míní dokladovat, jak obžalovaný s lidmi manipuluje a jak jim lže, pak tomuto povahovému rysu obžalovaného se bude soud blížeji věnovat v rámci vyhodnocení osoby obžalovaného doplněním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Pokud jde o chatovou komunikaci mezi osobami H. a G. a chatovou komunikaci obžalovaného s dalšími osobami ve smyslu návrhu (modrá složka), pak mají-li ve smyslu vyjádření obžalované tyto důkazy prokazovat lži obžalovaného a jeho finanční potřebnost, pak lze odkázat na již výše uvedené. Pokud jde o videa IMG 3835, 4756, 3596, 3588 a 3586, pak mají-li ve smyslu vyjádření obžalované tato videa dokladovat nevhodné a agresivní chování obžalovaného či jeho finanční potřebnost, lze opět odkázat na výše uvedené. Shrnutím výše uvedeného je možno učinit závěr, že doplněním dokazováním v uvedeném ohledu nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by mohly být jen dílem pozměnit závěry soudu již dříve učiněné. Z výše uvedeného odborného vyjádření kriminalistického ústavu se dále podává, že v záloze mobilního zařízení Apple iPhone 7 Plus nebyly nalezeny soubory s cloudovými přístupovými klíči a další zkoumání dat z cloudových služeb tedy nemohlo být provedeno. Konečně se z odborného vyjádření podává, že z mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy S6 (náležejícího obžalované) byla provedena záloha a následně byla vygenerována zpráva, která obsahuje požadovaná data za období od 8. 7. 2017 do 7. 11. 2017, avšak jak vyplývá z úředního záznamu na č. l. 1901a, zpracovatel odborného vyjádření upřesnil, že tyto soubory mají nulovou velikost a není možno je tedy otevřít. Lze tak uzavřít, že ani výsledky těchto důkazů nevedou ke změně dosavadního stanoviska soudu.

79. Dalším z důkazů, které byl nalézací soud povinen v doplněném dokazování provést, bylo doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Znalkyně se ve smyslu pokynů odvolacího soudu seznámila s elektronickou částí spisu a doplnila svůj původní znalecký posudek ve smyslu zadání nalézacího soudu (č. l. 1788). Svůj doplněk znaleckého posudku (č. l. 2066-2081) pak znalkyně obhájila v hlavním líčení (č. l. 2335-2339). Znalkyně se obeznámila s elektronickou částí spisového materiálu a v posudkové části znaleckého posudku (č. l. 2067-2071) tyto zkonstatovala a vyhodnotila tak, že tyto materiály potvrzují osobnostní rysy obžalovaného tak, jak jej znalkyně popsala v odpovědích na otázky v původním znaleckém posudku, když svým obsahem nijak podstatně nevybočují z dosavadních zjištění a již vůbec ne takovým způsobem, aby to vrhlo nové světlo na osobnost obžalované E. G.. Znalkyně

setrvala na svém závěru, že primární motivací obžalovaného byla motivace vztahová a až sekundární finanční zisk. Znalkyně dále v souladu se zadáním nastudovala spisy, z nichž se podává trestná činnost, pro kterou byl obžalovaný v minulosti pravomocně odsouzen, a zkonstatovala, že i po prostudování tohoto spisového materiálu nemá důvod měnit své závěry a výroky ve vztahu k vyšetřovanému případu. Dále znalkyně konfrontovala své dosavadní závěry, zejména pak závěr ten, že obžalovaný není schopen dlouhodobě lhát, s výpověďmi svědků Z.S., T.D., F.D., E.G. a K.H., kteří obecně vzato uvedli, že obžalovaný byl lhář a často si vymýšlel a uzavřela, že tyto výpovědi popisují verbální projevy obžalovaného, které vychází z histriónského rysu jeho osobnosti a jako takové se pochopitelně do jeho chování promítají dlouhodobě. Jedná se o expresivní, dramatický a přehnaný způsob sebe prezentace, kdy vymyšlení si a lhaní má dané osobě zajistit zisk v podobě pozornosti a přízně, ale nejedná se o škodlivé, tzv. vážné lži. Dále znalkyně uzavřela, že osobám s histriónskými projevy právě kvůli obdobnému exhibicionistickému sebe předvádění často nebývá uvěřeno, i když mohou právě říkat pravdu. Konečně znalkyně vyhodnotila k žádosti obžalované i obsah dopisu, který obdržela od jiné osoby ve výkonu trestu a k jeho obsahu uvedla, že pisatel solidarizuje s obžalovanou, když sám cítí nespravedlivé odsouzení za vraždu a vidí podobnost mezi svým případem, odsouzeným na základě svědectví komplice a případem obžalované, která je souzena na základě svědectví J.K.. Za předpokladu, že by se projevil protizákonné jednání obžalovaného J.K. tak, jak toto uvádí pisatel dopisu, pak by v souladu s dosavadními odpověďmi znalkyně na otázky dokonce byla ještě více zpochybněna možnost jeho resocializace. K případu samotnému však z dopisu žádné nové informace nevyplývají. V řízení před soudem pak znalkyně k zásadní otázce položené odvolacím soudem, z čeho konkrétně znalkyně vychází při svém tvrzení, že není obžalovaný v zátěžových situacích schopen dlouhodobě lhát, tato uvedla, že obžalovaný je schopen efektivně lhát, a to proto, že chce být zajímavým, což ovšem nenese žádné kognitivní či jen velmi malé kognitivní zatížení. Je schopen lhát na svoji obranu, i když je to v rámci soudní situace, kdy se z krádeží, pro které byl následně odsouzen, vyvíňoval, to jsou ovšem krátkodobější situace, které se obvykle netáhnou měsíce. Pokud jde o její původní tvrzení, pak toto zakládá na zjištění, že obžalovaný je osobností velmi chaotickou, nedokáže se systematicky bránit, neumí udržet logické argumenty a trvat na nich, opakovat je a dávat je do souvislostí. Má sice poměrně dobrou paměť, ale podprůměrný verbální intelekt a za této situace lidé s jeho strukturou osobnosti mohou velmi těžko udržet si analyticko-syntetické myšlení, protože jednají intuitivně a z toho znalkyně dovozuje velmi těžko předpokladatelný závěr, že by byl schopen nějak kontinuálně, dlouhodobě, konzistentně udržet vymyšlený příběh, který by v různých situacích dokázal nadále opakovat. Pokud znalkyně nadřadila u obžalovaného vztahový záměr nad finanční prospěch, pokud jde o motiv jeho jednání, pak tento závěr obhájila tak, že vychází ze struktury osobnosti obžalovaného, ale i obžalované a z celého vyšetřovacího spisu, což lze mj. dovodit i ze záznamů, které nastudovala, v nichž obžalovaný sice vystupuje velmi negativně, avšak o obžalované hovoří velice hezky v tom smyslu, že s ní chce být a že ji miluje, a to v nepřítomnosti obžalované. Dokonce na přímou otázku jeho předchozí přítelkyně, která mu nabídne alternativu, že je s obžalovanou kvůli penězům, toto odmítá a zdůrazňuje své pocity. Tyto emoce patrně z nahrávek jsou pro psychologa cenné pro poznání, které učinila. Znalkyně nepopřela, že by mohl mít obžalovaný i zistný motiv, nicméně při hodnocení této otázky ve všech souvislostech trvá na svých závěrech. K obhájení svého závěru, že obžalovaný není agresivní, znalkyně uvedla, že obecně mnohdy u obžalovaných z vážných trestných činů nebývá zjištěna nutně predátorská agresivita, ale je zjištěna tak, jako v případě obžalovaného, emoční labilita, snížené zvládnání impulsů a afektů a v agresivních situacích z nahrávek vůči V. H. ze strany obžalovaného patrných je zjevně v situaci, kdy jeho emoce jsou vypjaté po nějaké předchozí delší hádce a jedná se takto o agresivitu impulsivní, když druhou agresivitou je celá řada. Lze tak uzavřít, že není správné tvrzení, že obžalovaný není osobou agresivní, ale je správné tvrzení, že se u něho nejedná o agresi predátorskou, která nastupuje v situacích emočního zatížení, kdy tyto osoby jednají prchlivě, impulsivně a agresivně.

80. Z pohledu soudu znalkyně obhájila své dosavadní závěry, když upřesnila svá dosavadní tvrzení v tom smyslu, že je třeba od sebe odlišit lhaní, které je obžalovanému vlastní v situacích, kdy chce být zábavný a strhnout na sebe pozornost, což vyplývá z výpovědi svědků S., D., G., D. a H. a je třeba odlišit situace popisované v soudních spisech, jež rovněž prostudovala a které dokumentují trestní minulost obžalovaného, z nichž je patrné, že je schopen lhát na svoji obranu, ale nikoliv dlouhodobě, neboť by neudržel konzistenci vymyšleného příběhu z důvodů výše popsanych.
81. Dalším důkazem, jenž byl z pokynu soudu odvolacího doplněn, je vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pro účely objektivizace duševního stavu obžalovaného. Zadání otázek ke zpracování se podává z č. l. 1790 a znalecký posudek (č. l. 2278-2294) znalkyně obhájila v řízení před soudem (č. l. 2340-2340verte). Závěry znaleckého zkoumání osoby obžalovaného jsou takové, že tento netrpí a ani v předmětném období netrpěl psychotickou poruchou či jinou forenzně významnou duševní poruchou. V předmětném období byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a rovněž mohl své jednání ovládat. Obě předpokladové schopnosti, tedy rozpoznávací a ovládací, byly v inkriminované době zcela zachovány. Obžalovaný nemá zvýšený sklon k agresii, není primárně agresivní. U obžalovaného nebyl prokázán sklon ke zneužívání návykových látek, alkoholu nebo závislosti na nich. Nebyl prokázáno, že by se návykové látky podílely na spáchání trestného činu, a pokud jde o lék Tiapridal (4 tablety) či kapky léku Valoron, pak případná intoxikace těmito léky by se projevovala zvýšenou únavou až spánkem, tedy útlumem, avšak takový stav obžalovaný nepopisuje a ani svědecky nebyl pozorován. Obžalovaný jednal aktivně, hovořil přiléhavě a reagoval briskně. Pokud uvedené léky v době před činem požil, pak tyto neměly výraznější vliv na jeho duševní stav. Přestože záleží na množství požití látky, přesto z hlediska forenzního je důležité, jak se člověk fakticky pod vlivem těchto látek chová a lze tak uzavřít, že pokud člověk tyto léky užije v jakékoliv dávce, ale chová se přiměřeně, tedy je orientován, pohybuje se přiměřeně, neusíná, logicky navazuje jeho jednání, tak potom z hlediska forenzně psychiatrického je to naprosto nevýznamné. Pokud obžalovaný požil těsně před jednáním, které je mu kladeno za vinu, 4 tablety Tiapridalu a poté se měl chovat způsobem popsaným v obžalobě, pak se to nevylučuje. Pokud je pravdou, že obžalovaný takové léky před skutkem požil, pak z logiky věci vyplývá, že byly indikovány správně, bylo-li smyslem osobu obžalovaného předtím uklidnit.
82. Ve smyslu pokynu soudu odvolacího bylo dále doplněno dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství za účelem vyvrácení či potvrzení námitky obžalovaného, že vedený útok nebyl způsobitelný k usmrcení poškozeného. Zadání znaleckého posudku se nachází na č. l. 1792 a vypracovaný znalecký posudek (č. l. 1850-1874) znalec obhájil v řízení před soudem (č. l. 2340-2341). Ze znaleckého zkoumání místa činu za použití dronu a za přítomnosti konzultantů z přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity, jakož i obhajoby a obžaloby se podává, že bylo pořízeno celkem 194 fotografií, z nichž bylo pro tvorbu fotografického modelování vybráno 91 fotografií, a znalec dospěl k závěru, že místo činu označené konkrétní zeměpisnou polohou, a to postupně se svažující sráz v lomu Hády, je zcela způsobitelné při pádu člověka přes hranu lomu ke vzniku okamžitých či po krátké době nastávajících smrtelných následků. Smrtelné následky je možno ze soudně lékařského hlediska označit v daném případě za zcela typické a očekávané. Přestože v lékařské a tím pádem i v soudně lékařské praxi je možno jen málo kdy s naprostou jistotou zcela vyloučit nečekaný, či raritní průběh vzniku poranění, či průběh jeho léčby, jiné, tedy jakkoli mírnější následky by bylo možno v tomto případě řadit jediné do kategorie „zázrak“.
83. K pokynu odvolacího soudu byl dále jako listinný důkaz proveden materiál nadepsaný jako Revizní znalecké vyjádření ke znaleckým posudkům z oboru psychologie (č. l. 1626-1633), v němž se zpracovatelka Mgr. Petra Štarková jakožto znalkyně z oboru služby, odvětví sociální služby a v oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace hendikepování, vyjadřuje ke dvěma znaleckým posudkům vypracovaným znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, PhDr. Beatou Nour Mohammadi. Přestože uvedený materiál je

nadepsán jako revizní znalecké vyjádření, přesto byl tento proveden pouze jako listinný důkaz, a to s ohledem na odůvodnění odvolacího soudu v odstavci 46 jeho usnesení ze dne 20. 11. 2019 (absence doložky ve smyslu § 110a trestního řádu). Zpracovatelka tohoto vyjádření reviduje závěry znalkyně výše zmíněné, přičemž s některými souhlasí a k některým má výhrady. Standardní postup soudů při objasňování otázek spadajících do oblasti psychologie je vymezen ustanovením § 105 odst. 1 věta druhá trestního řádu, neboť pro složitost posuzovaných otázek nepostačuje odborné vyjádření. Právě takové otázky byly řešeny i v daném případě prostřednictvím řádně přibrané znalkyně z oboru a odvětví, jež je pro odborné zodpovězení otázek nezbytné. Naopak cestu nestandardní zvolil poškozený v této kauze, tedy F.D., který je zadavatelem předmětného vyjádření, a velmi nestandardní jsou i otázky, na které zpracovatelka vyjádření odpovídala, což ostatně ona sama v závěru vyjádření komentuje tak, že posudek zpracovala s určitými nedostatky, za které považuje zejména nedostatečný rozsah položených otázek, ale i nedostatečný rozsah dokumentace, kterou měla mít znalkyně k dispozici a dále pak absenci konfrontace informací zjištěných psychologickými testy s protichůdnými informacemi zjištěnými z anamnézy, výpovědi posuzovaných i svědků a další dokumentace. Předějit těmto nedostatkům uvedeného důkazu mohla zpracovatelka vyjádření postupem vymezeným ustanovením § 110a věta druhá trestního řádu požadavkem adresovaným soudem, aby mohla nahlédnout do spisu a opatřila si tak všechny podklady, které by pro zodpovězení zadaných otázek potřebovala, což by jí bylo soudem umožněno, avšak nestalo se tak. Konečně je možno polemizovat i s odborností zpracovatelky uvedeného vyjádření, když tato je znalkyní nikoli v základním oboru zdravotnictví, nýbrž v oboru služby, školství a kultura, přestože jinak svým odvětvím, byť orientovaným na osoby hendikepované, tuto část odbornosti splňuje. Za situace výše popsané pak není možné seriózně vyhodnotit závěry předmětného vyjádření pro nedostatky výše uvedené. Pokud na jedné straně jsou soudem kladeny na znalkyni psychologku vysoké nároky ohledně znalosti spisového materiálu (včetně jeho elektronické části), nelze při zodpovídání stejných otázek používat dvojího metru a spokojit se při „revizi znaleckých závěrů“ pouhým listinným důkazem, jenž neodráží ani dílem obsah spisového materiálu a vyjadřuje se pouze k obsahu výsledků práce znalkyně.

84. Pokud jde o závěry znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., tak tyto se nacházejí v rámci znaleckého posudku na č. l. 1150-1158, jeho doplňku na č. l. 1659-1669 a samotného výsledku znalce před soudem na č. l. 2430-2432. Přestože původní znalecký posudek uvedeného znalce neobsahoval doložku ve smyslu § 110a trestního řádu, tento nedostatek při výsledku znalce před soudem byl odstraněn, když znalec takový nedostatek svým prohlášením napravil a bylo tedy možno s veškerými jeho závěry pracovat jako se závěry znaleckými. Z těchto se podává, že obžalovaná je inteligentní a psychologicky vzdělaná žena, která by z tohoto důvodu jistě byla schopna své okolí nějak manipulovat, nicméně výrazné dominantní prvky její povahy se při vyšetření znalcem nikterak neprojeví. Vztah obžalované a poškozeného (při vědomí značného věkového rozdílu) nehodnotí znalec ze sexuologického hlediska jako nic neobvyklého, přičemž oboustranná tolerance nezávazných mimomanželských vztahů není sexuálně ani sociálně patologická. Z doplňku znaleckého posudku se pak podává pouze konstatování názorů obžalované projevených před znalcem v tom smyslu, že tato popsala vztahy s manželem jako nekonfliktní a pozitivní a popřela, že by se inkriminovaného deliktu dopustila. Dále to, že se v minulosti pozitivně realizovala v programech dobročinného a vzdělávacího charakteru a vztah s obžalovaným ve své konečné fázi označila za výrazně konfliktní, neboť teprve postupně odhalila jeho povahové nedostatky. Konečně znalec z vyšetření obžalované usoudil, že tato netrpí žádnou duševní chorobou nebo poruchou ani sexuální deviací, která by patologicky ovlivňovala její věrohodnost, a pokud se dopustila jednání, z něhož je obviněna, neučinila tak z psychopatologických nebo sexuálně patologických motivací. Pokud jde o odbornost znalce, pak po vyjádření znalce před soudem v tom smyslu, že je činný nejen jako sexuolog, ale i psychiatr, byla soudem k zodpovězení zadaných otázek shledána odpovídající. Pokud jde o výše popsané závěry znalce, pak z valné většiny jde pouze o konstatování a odborné přeformulování toho, co obžalovaná před znalcem v rámci vyšetření uvedla, přičemž všechny tyto závěry jsou patrné z důkazu primárního, tedy

z výpovědi obžalované. Pokud znalec bez znalosti spisového materiálu konstatuje, že výrazné dominantní prvky její povahy při vyšetření před znalcem se nikterak neprojevovaly, tak proti takové formulaci nelze mít námitek a lze se závěry znalce bez dalšího souhlasit, neboť u psychologicky vysokoškolsky vzdělané osoby, jakou obžalovaná je, a při vědomí, pro jaké účely absolvuje vyšetření před znalcem, lze od této těžko projevy, které by znalce vedly k závěrům jiným, očekávat. Pokud pak jde o závěr znalce, že obžalovaná netrpí žádnou duševní chorobou nebo poruchou ani sexuální deviací, které by patologicky ovlivňovaly její věrohodnost, pak takový závěr znalce rovněž na vnímání důkazní situace soudem ničeho nemění při vědomí závěrů odvolacího soudu ohledně specifické věrohodnosti obžalovaných obecně (odstavec 42 předmětného usnesení odvolacího soudu). Výhrady však je třeba uplatnit k té části výpovědi znalce, v níž se vyjadřoval k účinkům léku Tiapridal obecně na osobu o váze asi 80 kg tak, že při požití 4 tablet po 100 mg tohoto léku, které vyhodnotil znalec jako poměrně vysokou dávku, by taková osoba trpěla mnoho hodin trvajícím útlumem duševní činnosti, ale došlo by i ke spastickým změnám v muskularitě člověka. Přestože slyšený znalec je nepochybně k učinění takových závěrů odborně povolán, trvá i v tomto případě výhrada soudu uplatněná ve vztahu ke zpracovateli revizního znaleckého vyjádření ke znaleckým posudkům znalkyně psycholožky, když v tomto případě se jedná o skrytou revizi závěrů jiné znalkyně, v tomto případě znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která se k účinkům předmětného léku na osobu obžalovaného vyjádřila dostatečně obsírně a jednoznačně, ale co je podstatné, učinila tak se znalostí celého spisového materiálu, který byl pro zodpovězení takto formulované otázky nezbytný, což v případě znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc. splněno není, neboť tento měl k dispozici pouze omezené podklady, které uvedl na č. l. 1150 a 1660, přičemž z těchto se nepodává, že by měl k dispozici ani protokoly o výpovědi obžalovaného, k němuž zjevně obecné zodpovězení otázky směřovalo, a tudíž se nemohl seznámit s pocity a způsobem jednání obžalovaného v době páchaní trestné činnosti a těsně předtím a rovněž neměl k dispozici výpověď poškozeného, z něhož se charakter jednání obžalovaného podává jinými očima, a to na rozdíl od znalkyně MUDr. Holanové, která vyhodnotila i tyto důkazy a uzavřela otázku případného vlivu uvedených medikamentů na osobu obžalovaného se znalostí veškerých okolností případu, a tudíž její závěr, že pokud léky užil, ale následně se choval přiměřeně, tedy byl orientován, pohyboval se přiměřeně, neusínal apod., pak je z hlediska forenzní psychiatrie, požití takových léků naprosto nevýznamné. Z uvedených důvodů při řešení této otázky soud vyjádření znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc. v potaz nebral.

85. Pokud jde o zadání odvolacího soudu vyjádřené v předposlední větě odstavce 48 předmětného usnesení v tom smyslu, že bude problematiku požití léku Tiapridal obžalovaným před skutkem třeba řešit znaleckým posudkem, pak dává odvolací soud na výběr obor zdravotnictví, odvětví toxikomanie či příbuzné odvětví, např. farmakologie apod. Takto formulovanému pokynu nalézací soud vyhověl, když otázku zodpověděla znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie tak, jak je popsáno výše, aniž by se vymezila, že není k zodpovězení takové otázky odborně způsobilá a ostatně v tomto směru se nevyjádřil ani znalec Zvěřina, když jeho výpověď v tomto směru byla odmítnuta soudem z jiných důvodů, nežli nedostatku odbornosti. Pokud se z poslední věty výše zmíněného odstavce 48 předmětného usnesení odvolacího soudu podává názor ten, že na zjištění vyplývající z odpovědi na tuto otázku bude třeba i reakce znalce z odvětví psychiatrie, je třeba uvést následující. K tomu, zda obžalovaný před spácháním skutku požil uváděný lék, a pokud ano, z jakého popudu, se mohly vyjádřit pouze dvě osoby a to obžalovaný a obžalovaná, přičemž tito vypověděli zcela odlišně, když obžalovaná popírá, nejen že by obžalovaného pro uvedené účely lékem vybavila, nýbrž neguje jakékoliv povědomí o přípravě útoku na poškozeného. Za dané situace tedy nelze uzavřít bez dalšího tuto otázku ve smyslu jedné či druhé výpovědi a znalkyně z odvětví psychiatrie se tedy vyjadřovala k pouhé možnosti, jaké by bylo možno očekávat reakce obžalovaného, pokud by předmětný lék v daném množství skutečně požil a tento úkol splnila, aniž by tedy současně mohla reagovat na věrohodnost obžalovaného, neboť nebylo prokázáno, že by v tomto ohledu obžalovaný uváděl nepravdu. Znalkyně uzavřela, že pokud obžalovaný ve smyslu vlastní výpovědi požil uvedený lék v uvedeném množství těsně předtím, než vykonal to, co je mu

kladeno za vinu, pak se toto nevylučuje s tím, že mohl s poškozeným zápasit, shazovat ho z útesu apod. Pokud by k takové otázce znalkyně uvedla, že toto množství léku by po požití obžalovaným vylučovalo popisovanou činnost, byl by to jistě závěr, který by vedl soud k pochybnostem o věrohodnosti výpovědi obžalovaného v tomto ohledu a v širších souvislostech i o jeho věrohodnosti při popisu trestné činnosti obžalované, tak se ovšem nestalo.

86. Pokud jde o požadavek odvolacího soudu, aby se soud nalézací podrobněji zabýval časovými souvislostmi namítanými obžalovanou v tom smyslu, že si obžalovaný na svém telefonu vyhledával informace o různých způsobech usmrcení osob, případně materiály vztahující se k místu činu a to již v době, než měl být obžalovanou k činu naveden, tak pokud jde o stanovení momentu, kdy byl obžalovaný ve smyslu své výpovědi na č. l. 269 naveden obžalovanou, že má poškozeného vylákat do lomu a zabít ho, pak z této výpovědi vyplývá, že dva nebo tři dny před sobotou 4. 11. 2017 ho obžalovaná o tento způsob likvidace poškozeného požádala, chtěla, aby poškozenému zavolal a za tímto účelem ho instruovala, že si má pořídit novou SIM kartu pro komunikaci s poškozeným. Takto vymezený čas návodu by tedy spadal mezi první až druhý listopad 2017, avšak při vědomí, že obžalovaný tento termín neurčil s absolutní přesností, bude vhodné vycházet z jeho zmínky o nákupu SIM karty pro komunikaci s poškozeným, přičemž se jedná o SIM kartu č. XXXXX, jak vyplývá z analýzy výpisů telekomunikačního provozu na č. l. 803 a komunikace z této SIM karty byla poprvé zaznamenána dne 31. 10. 2017 ve 21:20 hod., což odpovídá času zaslání SMS na druhou SIM kartu obžalovaného a o několik minut později, jak vyplývá z obsahu mobilního telefonu poškozeného (č. l. 613), tedy ve 21:31 hod. dne 31. 10. 2017 je datován první kontakt obžalovaného s poškozeným. Toto je tedy nejzazší možný uvažovaný termín, kdy již obžalovaný ve smyslu vlastní výpovědi konal dle instrukcí obžalované, avšak při vědomí jeho další části výpovědi, v níž uvádí, že se nějakou dobu přání obžalované vzpíral a žádal vysvětlení, pak nejsou ony tři dny, které dělí datum 31. 10. 2017 od data 28. 10. 2017 natolik dlouhá doba, aby nebylo možno argumentaci obžalované, že již k tomuto datu, tedy 28. 10. 2017 obžalovaný na svém telefonu vyhledával informace o místě činu, jak vyplývá z dokazování na č. l. 1371-1373, odmítnout. V souvislosti s uvedeným je třeba si rovněž uvědomit, že z výpovědi obžalovaného též vyplývá (č. l. 1166), že se od obžalované v den, kdy se vrátila z nemocnice, kde navštívila poškozeného (klub Fléda), dozvěděl, že chtěla otrávit manžela, ale že to přežil, přičemž z lékařské zprávy na č. l. 584 se podává, že poškozený byl vyšetřen lékařsky v těchto souvislostech dne 28. 10. 2017 a k této záležitosti tedy mělo dojít na Flédě již 27. 10. 2017, jak z lékařské zprávy vyplývá. Obžalovaný tedy ve smyslu své výpovědi věděl, že v minulosti obžalovaná poškozenému usilovala o život a tím spíše je teoreticky přípustitelné, že k debatě o způsobu odstranění poškozeného mezi obžalovanou a obžalovaným formou jeho likvidace v lomu na Klajdovce mohlo dojít již dříve, nežli uvádí obžalovaný ve své výpovědi, a to např. dne 28. 10. 2017, kteréžto datum obžalovaná akcentuje jako vymezení dne, kdy již obžalovaný vyhledával informace o místě činu. Výše uvedená úvaha je však pouhou možností, jak otázku výše položenou vysvětlit a v konečném důsledku je námitku uváděnou obžalovanou nutno označit za nepodstatnou, neboť obžalovaný opakovaně uvedl, že jsou-li tato data o vyhledávání místa činu obsaženého v jeho mobilním telefonu, zdůrazňuje, že měl mobilní telefon volně ložený v pokoji a že si na něm obžalovaná běžně vyhledávala věci pro vlastní potřebu a nelze tedy s jistotou uzavřít, že obžalovaný je jediným možným autorem těchto zadání ve svém mobilním telefonu. Pokud pak jde o zadávání dat různých způsobů usmrcení osob, jež byly ve stejném mobilním telefonu obžalovaného rovněž nalezeny, pak pavučinec plyšový – jedovatá houba, fuga – jedovatá ryba či vyhledávání MDMA – droga, případně metanol jsou natolik obecné a k projednávané kauze se nutně nevztahující termíny, že i kdyby v tomto případě bylo autorství zadání těchto hesel prokázáno obžalovanému (jako že i zde platí výše uvedená výhrada o volně dostupném mobilním telefonu obžalovaného), ničeho konkrétního to k úmyslu obžalovaného zabít poškozeného bez vědomí obžalované (jak zřejmě dovozuje obžalovaná) neuvádí. Konečně konkrétní vysvětlení k této otázce podal obžalovaný v rámci hlavního líčení dne 7. 10. 2020 (č. l. 2438), kdy uvedl, že nemůže říct, že by předmětná hesla vyhledával výhradně na popud obžalované, ale v mnoha případech vyhledání konkrétních

hesel, o kterých je v tomto řízení řeč, provedl z jejího popudu, když mu obžalovaná řekla: „Mrkni ze zajímavosti.“ Přestože obžalovaná takovou možnost vylučuje, je třeba s takovým vysvětlením obžalovaného nakládat jako s možností relevantní.

87. Pokud jde o požadavek odvolacího soudu vyslovený v odstavci 49 předmětného usnesení, aby se soud nalézací zabýval i námitkami obžalované, že záměry obžalovaného usmrtit poškozeného, resp. přípravu na tento skutek, lze vysledovat i ze svědeckých výpovědí, pak pokud má obžalovaná na mysli svědka K.H., pak je pravdou, že tento uvedl, že byl v září či říjnu 2017 osloven obžalovaným, aby mu sehnal půl litru metanolu (č. l. 354), ale rovněž je pravdou, že svědek dodal, že z toho, co obžalovaný říkal, pochopil to, že jej chtějí se ženou, se kterou v té době obžalovaný žil, otrávit společně. O samostatnou akci obžalovaného, bez vědomí obžalované (je-li výpověď svědka přesná) ve smyslu námitek obžalované tedy nejde.
88. Dále byl řešen požadavek odvolacího soudu vyjádřený v odstavci 50 předmětného usnesení v tom smyslu, aby se nalézací soud blížeji zabýval otázkou, zda se na útoku na poškozeného podílel pouze obžalovaný či více osob, jak namítá obžalovaná. Při vědomí, že obžalovaný jakoukoli spoluúčasť při jednání vedeném na místě činu vůči poškozenému odmítá, pak lze relevantní odpověď na tuto otázku získat z výpovědi poškozeného, který se mj. i k tomuto tématu vyjádřil opakovaně. V rámci své první procesní výpovědi, učiněné již čtyři dny po skutku, uvedl (č. l. 211), že poté, kdy visel na skále a obžalovaný na něj házel písek, „zaslechl nějaké hlasy, které se blížily, a bylo vidět světlo baterky a potom obžalovaný utekl. Ještě předtím, než byla vidět ta baterka, se jednou na chvíli vzdálil, když on si myslel, že už je pryč, ale vrátil se. Domnívá se tedy, že si jen odskočil obhlédnout, jestli se někdo neblíží“. Z tohoto vyjádření se žádná pomoc jiných osob v konání obžalovaného nepodává, spíše naopak je popírána. V další své výpovědi ze dne 10. 11. 2017 (č. l. 311verze, 312) poškozený uvedl, že poté, co na něj obžalovaný házel písek, poodešel, avšak „najednou se vrátil zpátky, takže zřejmě buď obhlížel situaci, jestli tam někdo není anebo hledal nějaký kámen. Pak si znovu přilehl na zem a žádal ho, aby se ho chytil, což on odmítl...“, po chvíli jsme zaslechl nějaké hlasy, on se rozhlídl, začala tam blikat baterka, bylo to zleva a on zmizel. Ti lidé přišli ke mně a zavolali pomoc“. Rovněž z této výpovědi se přítomnost spolupachatelů obžalovaného nepodává a je-li poškozeným popisován následný příchod osob poté, co obžalovaný z místa činu utekl, pak tyto popsal jako osoby, které mu zavolaly pomoc. V hlavním líčení pak poškozený k této části skutku uvedl (č. l. 1244), že „poté, co obžalovaný viděl, že tam začíná blikat baterka, tak utekl, přišli tam nějakí lidé, řekl jsem jim, co se stalo a oni zavolali policii a záchranku“. Ani v této výpovědi poškozený žádné spolupachatele obžalovaného nezmiňuje. Poprvé se tak děje až ve výpovědi v rámci hlavního líčení dne 7. 10. 2020 (č. l. 2434), kdy poškozený byl soudem dotázán k obsahu jeho přípisu na č. l. 1806, z něhož se podává, že poté, kdy mu obžalovaný nabídl pomoc, ať se chytí, že ho vytáhne, najednou zaslechl „jak někdo polohlasně říká P., chyt' se. Hned mu bylo jasné, že mu někdo pomáhá, a že když se pustí skalního výběžku, že ho skopne dolů“. Přípis byl soudu doručen 25. 1. 2020 a jedná se tak o první zmínku tohoto druhu ze strany poškozeného po více než dvou letech od spáchání skutku a co je podstatné, jak dovozuje nalézací soud, stalo se tak až poté, kdy měl poškozený možnost se obeznámit s obsahem odstavce 50 předmětného usnesení odvolacího soudu ze dne 20. 11. 2019, v němž se k argumentaci obžalované, že se na útoku na poškozeného mohlo účastnit více osob, spatřuje v případě prokázání takové skutečnosti důkaz mimořádného významu na hodnocení věrohodnosti údajů uvedených obžalovaným. V řízení před soudem (č. l. 2434) pak poškozený tuto část výše zmíněného přípisu potvrdil, když uvedl, že poté, co odmítl žádost obžalovaného, aby se chytil, že ho vytáhne, „uslyšel, jak tam někdo říká P., drž se, ať tam nespadneš a poté, co začal volat o pomoc, uslyšel další, třetí hlas, který snad říkal, že policajti jedou a mizíme, přičemž se jednalo o hlasy mužské a osoby, které takto hovořily, on nespáčil“. Při vědomí, že poškozený po celou dobu trvání trestního řízení vyjadřuje důvěru verzi obžalované a odmítá její součinnost na spáchaném skutku, pak nalézací soud uzavírá, že pokud v takto zásadním ohledu změnil výpověď k okolnosti, ohledně které, pokud by se skutečně udála, by nepochybně pohovořil již v rámci svých prvních výpovědí bezprostředně po spáchání skutku, je pak třeba

v tomto směru doplněnou výpověď poškozeného vyhodnotit jako účelovou ve snaze napomoci obžalované poté, kdy zjistil, že by tímto způsobem pozměněné okolnosti případu mohly mít zásadní vliv na hodnocení viny či nevinu obžalované. Z pohledu nalézacího soudu se tak poškozený důvodně vystavuje možností posuzovat takto změněnou výpověď, která může mít podstatný význam pro rozhodnutí ve věci ve smyslu ustanovení § 346 trestního zákoníku (trestný čin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku). Ve zbytku pak lze odkázat při hodnocení otázky počtu útočníků na původní odůvodnění soudu popsané v odstavci 55.

89. K výtce odvolacího soudu popsané v odstavci 52 předmětného usnesení, že se nalézací soud nevěnoval objasnění majetkové situace poškozeného ve vztahu k tvrzení ve výroku původního rozsudku uvedeném v tom smyslu, že čin směřoval k získání majetkového prospěchu v řádech desítek milionů Kč, pak v tomto ohledu lze plně odkázat na složku na č. l. 1280, v níž v rámci návrhu na přijetí peněžité záruky za propuštění obžalované poškozený F.D. předložil čestné prohlášení o majetkových a finančních poměrech, výpis z katastru nemovitostí, přehled běžných účtů, potvrzení o zůstatcích na účtech a další materiály, z nichž se podává hodnota majetku poškozeného v hodnotě přesahující 100 mil. Kč a těmto údajům odpovídá i aktuálnější přípis poškozeného z prosince 2019 na č. l. 1730.
90. Nad rámec pokynů odvolacího soudu vyhověl soud nalézací návrhu obhajoby na výslech svědkyně M.P., která ve svém vyjádření před soudem (č. l. 2432-2434) uvedla, že v rodině poškozeného a obžalované je zaměstnána už 18 let, přičemž jejími úkoly bylo starat se o jejich syna a o domácnost. Je tedy oprávněna hodnotit z takto dlouhodobého a blízkého pohledu jejich manželství jako velice pěkný vztah dvou lidí. Obžalovanou svědkyně popsala jako cílevědomou, houževnatou ženu, která pracovala na více projektech a studovala, v čemž ji poškozený podporoval. Obžalovaná žila v nadstandardu a byla si toho vědoma a nikdy si nestěžovala, že by se jí něčeho nedostávalo. Obžalovaná se rovněž angažovala v humanitárních projektech. Obžalovaná s poškozeným spolupracovali při provozu hotelu Březůvky a rovněž na prodeji restaurace Orlí hnízdo. Obžalovaný jinak bydlel v prostorách Belvederu a obžalovaná ve svém bytě v Bohunicích. O svého syna se obžalovaná starala vzorně. K osobě obžalovaného svědkyně uvedla, že tohoto viděla jednou, a to v říjnu 2017, a to v bytě obžalované a tehdy se jí vyptával na poměry poškozeného v tom smyslu, jaké má majetky, ptal se na hotel Březůvky, na restauraci Orlí hnízdo a věděl, že se tato restaurace prodává prostřednictvím realitní kanceláře apod. K osobě svědkyně M.P. lze uvést, že tato nepatří do kategorie nestranných svědků, což je patrné už jen z monologové části její výpovědi před soudem, kdy jednou kratší větou nejprve vyhodnotila vztah poškozeného a obžalované jako velmi pěkný a následně už se věnovala pouze osobě obžalovaného K. v tom smyslu, že při jejich jediném náhodném setkání ji vytěžoval ohledně majetkové situace poškozeného, neboť věděl, že je této rodině blízká. Z takové struktury výpovědi, bez toho, že by byla na osobu obžalovaného vůbec tázána, je patrné, že svědkyně je o projednávané kauze dobře zpravěna (což je patrné i z toho, že v minulosti nabízela záruku na propuštění obžalované z vazby) a je jí známo, které otázky mají v projednávané věci svoji váhu. Při popisu manželství obžalované a poškozeného toto nekriticky popsala bezmála jako ideální a teprve na cílené dotazy odpovídala, že je jí známo, že manželé bydleli odděleně a že měla obžalovaná milence. Z tohoto pohledu je tedy možno vyhodnotit výpověď svědkyně jako tendenční, ve snaze vylíčit rodinné poměry obžalované a poškozeného v lepším světle, nežli ve skutečnosti jsou. Pokud však jde o to nejpodstatnější z výpovědi svědkyně, tedy popis onoho rozhovoru s obžalovaným K., který by mohl (byl-li by prokázán) tohoto vylíčit jako osobu sprádačící plány, jak se obohatit na úkor majetku poškozeného, pak lze uvést, že nelze v žádném případě tvrdit, že je vyloučeno, že by k takovému rozhovoru v minulosti nedošlo, ale s ohledem na vyjádření obžalovaného, který uvedl, že svědkyni vidí před soudem poprvé v životě a nic z toho, co popsala se neodehrálo, je pak třeba současně jako s možností neméně věrohodnou počítat s tím, že obžalovaný mluví pravdu a za této situace ani výpověď této svědkyně v žádném ohledu nenarušila důkazní situaci, tak jak je soudem výše vyhodnocena.

91. V rámci hlavního líčení konaného dne 7. 10. 2020 došlo k návrhu obžalované ještě k provedení několika důkazů ve smyslu návrhů obsažených v modré plastové složce. Pokud jde o důkaz nazvaný „historie internetového prohlížeče mobilu obžalovaného K.“, pak tyto důkazy byly již provedeny v původním trestním řízení a těmto je věnován prostor výše. Pokud jde o důkaz nazvaný „internetové stopy určitých hesel“, pak o volné internetové dostupnosti hesel jako Orlí hnízdo Zlín, vnitřní prostory klubu Fléda či telefonní číslo poškozeného nemá soud pochybnosti a rovněž vyhodnocením této otázky se zabýval výše. Pokud jde o důkaz fotografiemi vyextrahovanými z mobilního telefonu obžalovaného tak, jak se tyto nacházejí v modré plastové složce, pak pokud jde o fotografie obžalované pořízené dne 9. 7. 2017, z těchto soud nevyvozuje žádné závěry ve smyslu úvah obžalované, z jejíhož pohledu obžalovaný pořizoval tyto fotografie tajně proto, že si ji a jejího manžela obžalovaný vytipoval, když jde o ničem nepodloženou hypotézu, jak ostatně sama obžalovaná tuto konstrukci nazvala. Obžalovaný navíc k těmto fotografiím uvedl, že se s obžalovanou seznámil nikoliv, jak ona tvrdí, 9. 7. 2017, ale už 8. 7. 2017 a úvahy obžalované označil za konspirativní. Pokud jde o fotografii IMG-2800, na níž jsou zobrazeny Hády, tedy budoucí místo činu, pak tato fotografie zůstala bez bližšího vysvětlení ze strany obžalovaného a lze tedy pouze obecně uvést, že jde jen o jednu fotografii z obrovského množství fotografií jiných, jimiž obžalovaný zachycoval různé objekty a osoby a sama o sobě ničeho nedokladuje.

92. Pokud jde o nevyšlyšené návrhy na doplnění dokazování, pak

- pokud jde o návrh obhajoby na výsledcích M.B. a dalších osob, které by měly přinést poznatky o manipulativním a podvodném chování obžalovaného J.K. (viz odstavec 45 usnesení odvolacího soudu), pak ve výsledku dalších a dalších svědků, kteří by měli takové poznatky o obžalovaném prokazovat, nespátuje soud již žádný smysl, neboť takové závěry se k osobě obžalovaného podávají již z výpovědi svědků Z.S., T.D., F.D., E.G. a K.H., přičemž s tímto typem výpovědi svědků se měla možnost znalkyně psychologka seznámit a s těmito poznatky tedy měla možnost ve svém znaleckém doplnku pracovat a tyto také vyhodnotila způsobem výše rozepsaným,
- pokud jde o vyjádření M.L. o analýze telekomunikačního provozu tak, jak tento návrh předložila obžalovaná v rámci modré plastové složky, tento důkaz proveden nebyl z toho důvodu, že soudu se nedostalo vysvětlení, kdo je M.L. a zda má vůbec odborné předpoklady k vyjádření k této otázce,
- pokud jde o návrh obžalované na provedení důkazu z elektronického spisu – návodu na výrobu metanolu, tak jak si tento obžalovaný stáhl do svého mobilního telefonu (modrá plastová složka), je třeba uvést, že tento důkaz již byl v původním trestním řízení proveden a je výše vyhodnocen,
- pokud jde o důkaz předložený obžalovanou týkající se její účasti dne 24. 10. 2017 na přijímacím řízení v Praze, pak provedením takového důkazu by bylo možno dospět maximálně k závěru, že dne 24. 10. 2017 v době od 14:00 do 18:00 hod. a v období reprezentovaném přesunem do Prahy a odjezdem domů nebyla obžalovaná v Brně a tedy nemohla vyhledávat návod na výrobu metanolu v mobilu obžalovaného, ale takový důkaz by nevyvracel, že se tak mohlo dít před odjezdem do Prahy či po příjezdu z Prahy a v tomto případě jde tedy o důkaz nadbytečný,
- pokud jde o návrh obhajoby na vypracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika – specializace forenzní biomechanika za účelem tím, aby bylo zodpovězeno, zda obžalovaný by byl vůbec schopen bez cizí pomoci se přiblížit k poškozenému na kraj svahu a nabízet mu pomoc (č. l. 2358verte), pak z pohledu soudu jde o důkaz nadbytečný, neboť jde o naprosto představitelnou situaci, bez potřeby jejího znaleckého ověřování, a pokud jde o návrh obhajoby na témže č. l. na připojení spisového materiálu zabývajících se trestním oznámením obžalovaného K. na osobu obhájce Mgr. Roberta Grunda a návrh na připojení spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 177/2018, pak je třeba uvést, že trestní oznámení obžalovaného na obhájce (bylo-li podáno) nemá s projednávanou věcí žádný bližší vztah, a pokud ano, tento nebyl návrhem specifikován a konečně trestní kauza vedená u Městského soudu v Brně pod

sp. zn. 12 T 177/2018 (obžaloba na č. l. 1573-1577) je samostatnou trestní kapitolou obžalovaného J.K. nemající vztah k projednávané záležitosti, přičemž výslech tam navrhovaných svědků I.T., M.B. a dalších ve smyslu návrhu obhájce Mgr. Grunda by měl sloužit pouze k další prezentaci otázky již výše uzavřené, tedy ke svědeckému zdokladování lži a výmyslů, jichž se obžalovaný K. v minulosti dopouštěl a k této otázce již znalkyně psychologka svoji odpověď dala na základě dostatečně širokého a tedy reprezentativního počtu svědeckých výpovědí výše zmíněných. Konečně výše zmíněný spis Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 177/2018 nebyl ani předmětem pro seznámení znalkyní psychologkou pro zodpovězení otázky, zda je obžalovaný K. schopen dlouhodobě lhát či nikoli, ve smyslu původního tvrzení znalkyně, neboť nalézací soud je toho názoru, že k zodpovězení této otázky plně postačuje seznámení se s celkem pěti spisy okresních soudů, jimiž byl obžalovaný v minulosti pravomocně uznán vinným a odsouzen pro trestnou činnost obdobného charakteru, která je řešena právě výše uvedeným trestním řízením u Městského soudu v Brně, jež doposud nebylo ukončeno, neboť tyto pravomocně skončené věci jsou dostatečným podkladem pro zodpovězení výše uvedené otázky a není vhodné pro tyto účely používat jako důkazy tvrzení obžaloby, o kterých dosud nebylo rozhodnuto ani v prvním stupni,

- konečně pokud se jedná o pokyn odvolacího soudu uvedený v odstavci 59 zrušovacího usnesení, pak návrh obhajoby vyjádřený na č. l. 1622, tedy vypracování znaleckého posudku z oblasti kybernetiky z důvodů tam uvedených, nebyl vyslyšen, neboť otázky, jejichž zodpovězení se obhajoba touto formou dožaduje, byly zodpovězeny v rámci odborného vyjádření zpracovaného Kriministickým ústavem policie ČR (viz odstavec 78).

Právní kvalifikace

93. Podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku se zvláště závažného zločinu vraždy dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení. Podle § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku je pak třeba kvalifikovat jednání pachatele, který tak učiní v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch nebo ve snaze zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin, nebo z jiné zavržení hodné pohnutky. Podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku se jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, posuzuje jako pokus trestného činu tehdy, pokud k dokonání trestného činu nedošlo. Pokus trestného činu se tedy vyznačuje jednáním, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu, dále úmyslem spáchat trestný čin a nedostatkem dokonání ve formě nedostatku následku předpokládaného ve skutkové podstatě. Za jednání jímž obžalovaný J.K. bezprostředně směřoval k usmrcení poškozeného F.D. má soud výše prokázáný útok, jímž se snažil poškozeného svrhnout z kamenitého srázu z výšky 17 metrů (č. l. 43), přičemž úmysl obžalovaného dokonat jednání, je patrný i z jeho následné činnosti popisované poškozeným, spočívající ve snaze poškozeného tzv. dorazit, když zjistil, že se tento zachytil po jeho útoku asi 1 m pod okrajem srázu tak, že se ho snažil opakovaně skopnout, a když se mu to nepodařilo, pokoušel se na něj házet alespoň písek a teprve poté, když o jeho jednání projeví v okolí se nacházející osoby zájem, který nutně registroval, z místa činu uprchl. Z protokolu o ohledání místa činu a z fotodokumentace pořízené na místě činu (č. l. 27-42) je přitom patrné, jak pro život nebezpečný by byl dopad těla poškozeného ze srázu na jeho dno, pokud by byl útok obžalovaného úspěšný a vzhledem k ostrým výstupkům a kamenům v těchto místech se nacházejícím nemá soud pochybnosti o tom, že takový pád by byl s největší pravděpodobností završen smrtí poškozeného, s čímž ostatně obžalovaný nutně počítal. Tyto úvahy soudu byly beze zbytku potvrzeny vypracovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (odstavec 82).
94. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Trestný čin vraždy je pak trestným činem úmyslným, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Takové zákonné ustanovení je z přesvědčení soudu

právě tím způsobem úmyslu, jímž bylo jednání obžalovaného vedeno, tedy úmyslem přímým. Způsobení následku, tedy smrti poškozeného bylo jak patrné z okolností případu přímým cílem obžalovaného, a to že k následku nakonec nedošlo, je třeba klást za příčinu okolnostem zcela nezávislým na jednání obžalovaného, zejména účinné snaze poškozeného o záchranu svého života. Nedostatek dokonání resp. účinku předpokládaného ve skutkové podstatě uvedeného trestného činu je ze spisového materiálu zřejmý, neboť popsaný útok obžalovaného poškozený přežil a v jeho důsledku utrpěl pouze nevýznamná poranění, jak vyplývá z lékařské zprávy na č. l. 509 a protokolu o prohlídce těla poškozeného na č. l. 491-498.

95. Pod ustanovením § 140 odst. 2 trestního zákoníku je uvedena skutková podstata trestného činu vraždy, která je však z hlediska své povahy skutkovou podstatou kvalifikovanou. Míra úmyslného způsobení následku nemusí být u všech vražd stejná, a proto v uvedeném odst. 2 sankcionuje zákon přísněji toho, kdo jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení, a to na rozdíl od případu, kdy pachatel jedná v náhlém hnutí myslí, či jiném omluvitelném rozrušení. Rozmyslem se rozumí taková forma úmyslu pachatele, kdy tento si patřičně zváží své jednání a na základě takového svého subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí, či v daném případě se jiného pokusí úmyslně usmrtit. Na rozdíl od předchozího uvážení je spáchání trestného činu s rozmyslem na jedné straně odlišením od jednání v náhlém hnutí myslí, zejména od afektu a podobných stavů, ale nikoliv po předchozím uvážení. Jedná-li pachatel s rozmyslem, zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného jednání, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu, avšak na rozdíl od předchozího uvážení zde chybí vyšší forma rozvahy. Ona vyšší forma rozvahy pak spočívá ve své podstatě v naplánování provedení činu. Takovou kvalifikovanou formu úmyslu, tedy předchozí uvážení, pak má soud v případě jednání obžalovaného J.K. za prokázanou, neboť z jeho vlastní výpovědi, jakož i dalších provedených důkazů vyplývá, že o postupu, který zvolí dne 4. 11. 2017 vůči poškozenému, vedl debaty s obžalovanou několik dní předtím ve snaze zvolit takový postup úspěšného provedení, který měl za cíl co největší možné vyloučení úspěšné obrany poškozeného. Tomu obžalovaný přizpůsobil způsob, jakým vylákal poškozeného na místo činu pod legendou obchodního jednání, jakož i místo k naplánovanému činu velmi vhodné, tedy kamenolom s vysokým srázem, tvrdým a členitým místem plánovaného dopadu těla poškozeného při vědomí velké výšky, z níž tělo poškozeného mělo po intenzivním fyzickém výpadu obžalovaného dopadnout.
96. Pod ustanovením § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku je uvedena další kvalifikovaná skutková podstata uvedeného trestného činu, kterou naplní ten, kdo jedná výše uvedeným způsobem v úmyslu mimo jiné získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch. Jak je ze zákonného ustanovení patrné, nemusí k získání majetkového prospěchu dojít, nýbrž stačí projevit v tomto směru úmysl, přičemž minimální výše majetkového prospěchu stanovena není, avšak v tomto ohledu pochybnosti nastat nemohou, neboť konkrétní částka, která dle doznání obžalovaného z úst obžalované padla, a kterou měl od ní obžalovaný získat, činí 50 mil. Kč. Vzhledem k majetkovým poměrům, které poškozený v trestním řízení v souvislosti s jeho nabídkou peněžité záruky za propuštění obžalované z vazby doložil (č. l. 1280), je pak zřejmé, že taková částka nepadla náhodně, když tato reprezentuje právě polovinu výše majetku odhadované samotným poškozeným.
97. Podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (tzv. organizátor). Trestná činnost účastníka bezprostředně přispívá k tomu, aby došlo k naplnění znaků konkrétní skutkové podstaty trestného činu, i když účastník sám tyto znaky přímo nenaplní. Účastenství je úmyslnou formou účasti na trestném činu, která je namířena proti těmto konkrétnímu zájmu chráněnému trestním zákonem jako pachatelství nebo spolupachatelství. Účastenství je v trestním zákoníku vybudováno na zásadě akcesority účastenství, což je v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele a organizátorství (jakož i návod a pomoc) se posuzují jako účastenství jen tehdy, jestliže se pachatel hlavního trestného činu o něj alespoň pokusil. Mezi jednáním účastníka a spáchaným trestným činem hlavního pachatele pak

musí být prokázán příčinný vztah. Účastenství je trestné pouze ve vztahu k úmyslnému trestnému činu a účastenství konečně předpokládá i úmysl směřující k účasti ve formě organizátorství, návodu nebo pomoci na konkrétním úmyslném trestném činu. Výše uvedené zákonné podmínky z pohledu soudu jsou jednáním obžalované E. G. plně postiženy, neboť z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaná trestnou činnost nejen iniciovala, ale i vymyslela a vypracovala plán jejího spáchání a do plánu obsadila i osobu realizovatele, tedy obžalovaného, který se na tomto měl podílet. Z výpovědi obžalovaného, která byla soudem vyhodnocena jako věrohodná vyplývá, že se obžalovaná v jeho přítomnosti nejen opakovaně vyjadřovala o svých úmyslech ve vztahu k poškozenému, ale navrhla i konkrétní řešení, vymyslela důvod schůzky obžalovaného s poškozeným, jakož i předmět jejich jednání, které mělo pokusu vraždy předcházet, když materiály nutné k maskování účelu schůzky jako obchodní i sama zajistila a konečně i ve smyslu výpovědi obžalovaného, vydala konkrétní pokyny a vybavila obžalovaného i prostředky nutnými pro komunikaci s poškozeným, tedy pro nákup mobilního telefonu, který měl být použit pouze pro tento účel.

98. Objektem zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku je ochrana lidského života. Subjektem jsou pak v daném případě obžalovaní sami, jakožto osoby splňující podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestného činu a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou v § 26 a § 27 trestního zákoníku, když k jinému hodnocení osob obžalovaných, výsledky znaleckého zkoumání nesměřují. Rovněž subjektivní stránka spáchaného zločinu je popsána výše, včetně nejvýznamnějšího znaku týkajícího se psychiky obžalovaných, jímž je zavinění. Objektivní stránka uvedeného zločinu zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaných vyjádřené výrokem tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následkem k němuž jednání obžalovaných směřovalo je rovněž výše popsán a příčinný vztah mezi jednáním a následkem, k němuž toto směřovalo, byl rovněž bezrozporně prokázán. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku tak obžalovaný J.K. naplnil po subjektivní i objektivní stránce veškeré zákonné znaky skutkové podstaty pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku a obžalovaná E. G. účastenství ve formě organizátorství na pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve vztahu k § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku.

Odůvodnění výroku o trestu

99. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaných přihlédl soud k ustanovení § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku.
100. Obžalovaná E.G. v minulosti nebyla soudně trestána (č. l. 2425). Tuto skutečnost soud vyhodnotil ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku jako okolnost polehčující. Naopak jako k okolnosti přitěžující bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že spáchala trestný čin zákeřně ve smyslu § 42 písm. c) trestního zákoníku a že se trestným činem snažila získat vyšší prospěch dle § 42 písm. l) trestního zákoníku. S ohledem na výše uvedené a zejména s ohledem na skutečnost, že trestný čin zůstal být nikoli přičiněním obžalovaných, pouze ve stádiu pokusu a poškozený dokonce neutrpěl téměř žádnou újmu na zdraví, dospěl soud k závěru, že je na místě v rámci trestní sazby od 15 do 20 let odnětí svobody nebo trestu výjimečného, uložit obžalované E. G. trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby ve výměře šestnáct let a tuto pro výkon trestu zařadit do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Obžalované byl současně uložen peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč ve stanovených denních sazbách, jejichž počet odráží povahu a závažnost spáchaného trestného činu, přičemž výše denních sazeb pak byla stanovena se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalované, které vyplývají jednak z finančního šetření na č. l. 815-817, ale zejména z aktuálnějších údajů vyplývajících jednak z výpovědi obžalované (č. l. 2430verte), dále z výpisu z účtu (č. l. 1935-1938) a z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 2426-2429), z nichž se podává, že obžalovaná disponuje t. č. s finanční částkou do 100 000 Kč, dále vlastní byt 3 + 1 v Brně-Bohunicích a je spolumajitelkou staršího domku, pozemků a dále

vlastní zlaté šperky v množství nevybočujícím z normy. Pokud jde o výrok podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl obžalované stanoven náhradní trest odnětí svobody pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, pak k vyhlášení této části výroku o trestu došlo v rozporu s novelou č. 333/2020 Sb., již bylo předmětné ustanovení trestního zákoníku zrušeno a v tomto rozsahu tedy vykazuje v důsledku omylu soudu vyhlášený výrok vadu, neboť pro ukládání náhradního trestu po 1. 10. 2020 nejsou zákonné podmínky. Odůvodněnost uložení peněžitého trestu v daném případě vyplývá z ustanovení § 67 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se obžalovaná snažila trestným činem získat majetkový prospěch a jeho odůvodněnost je dána i vědomím, jak významnou roli materiální prostředky v životě obžalované schrávají. Současně byl obžalované podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to jejího stolního počítače, na němž obžalovaná vyhledávala listinné podklady na obchodní schůzku obžalovaného s poškozeným, a tudíž se jedná o věc, které bylo užito ke spáchání trestného činu.

101. Přestože byl obžalovaný J.K. v minulosti stíhán celkem pětkrát (č. l. 2424), ani na jedno z jeho odsouzení nelze pohlížet jako na okolnost přitěžující ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku. Odsouzení Okresního soudu v Blansku ze dne 10. 9. 2007, sp. zn. 3 Tm 8/2007 již bylo osvědčeno, a proto k této trestné činnosti nelze přihlížet, odsouzení Městského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2012, sp. zn. 90 T 29/2012 bylo amnestováno s účinky, že se na odsouzeného hledí, jakoby nebyl odsouzen a trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 1. 6. 2015, sp. zn. 92 T 96/2015, byl obžalovanému uložen souhrnný trest mimo jiné i za dvě předcházející odsouzení (Městským soudem v Brně ze dne 5. 1. 2015, sp. zn. 2 T 243/2014 a Okresním soudem Brno venkov ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. 12. T 37/2015) ve formě obecně prospěšných prací, které byly vykonány, a tudíž se na odsouzeného ze zákona hledí, jako by nebyl odsouzen. Přesto soud nemohl vyslovit závěr, že by bylo možno obžalovanému přiznat okolnost polehčující ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, neboť fakt, že byl obžalovaný v minulosti již pětkrát soudně trestán, jistě nemůže vést k závěru, že před spácháním projednávaného trestného činu vedl řádný život a na tom nic nemění ani skutečnost, že k takovým předchozím odsouzením nelze ze zákona přihlížet. Přitěžující okolnosti dle § 42 písm. c) trestního zákoníku naopak rozhodně je fakt, že obžalovaný spáchal trestný čin zákeřně a dle § 42 písm. l) trestního zákoníku, že se trestným činem snažil získat vyšší prospěch, přestože k jeho získání v konečném důsledku nedošlo. Naopak jako významnou polehčující okolnost soud vyhodnotil doznání obžalovaného ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Stejně jako u obžalované pak přihlédl soud k faktu, že skutek dokonán nebyl, byť bez přičinění obžalovaného a zůstal tedy pouze ve fázi pokusu.
102. S ohledem na výše uvedené pak dospěl soud k závěru, že je na místě v rámci trestní sazby od 15 do 20 let odnětí svobody nebo trestu výjimečného, uložit obžalovanému J. K. trest při spodní hranici trestní sazby ve výměře šestnáct let, stejně jako obžalované, neboť přestože se oba obžalovaní na trestné činnosti podíleli jinou formou (obžalovaná organizátorstvím a obžalovaný faktickým výkonem), má zdejší soud za to, že jejich podíl na spáchané trestné činnosti je v konečném důsledku při zohlednění všeho výše uvedeného rovný. S ohledem na výši uloženého trestu byl obžalovaný pro jeho výkon zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Peněžitý trest obžalovanému ukládán nebyl s ohledem na jeho majetkové poměry výše popsané, které ve smyslu § 68 odst. 6 trestního zákoníku signalizují jeho nedobytnost. Dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to mobilního telefonu zn. iPhone, na kterém obžalovaný vyhledával prostřednictvím internetového prohlížeče hesla související se spáchanou trestnou činností (č. l. 1371-1372), a tudíž se jedná o věc, které bylo užito ke spáchání trestného činu.

Odůvodnění výroku o náhradě majetkové škody

103. Vzhledem k tomu, že se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR připojila s nárokem na náhradu majetkové škody řádně a včas, když dostatečně zdokladovala náklady na zdravotní služby poskytnuté poškozenému F.D. (č. l. 1032, 1034-1035), byla vyslovena povinnost obžalovaných společně a nerozdílně zaplatit této poškozené na náhradě majetkové škody částku ve výši 8 546 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno dne 7. října 2020

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu